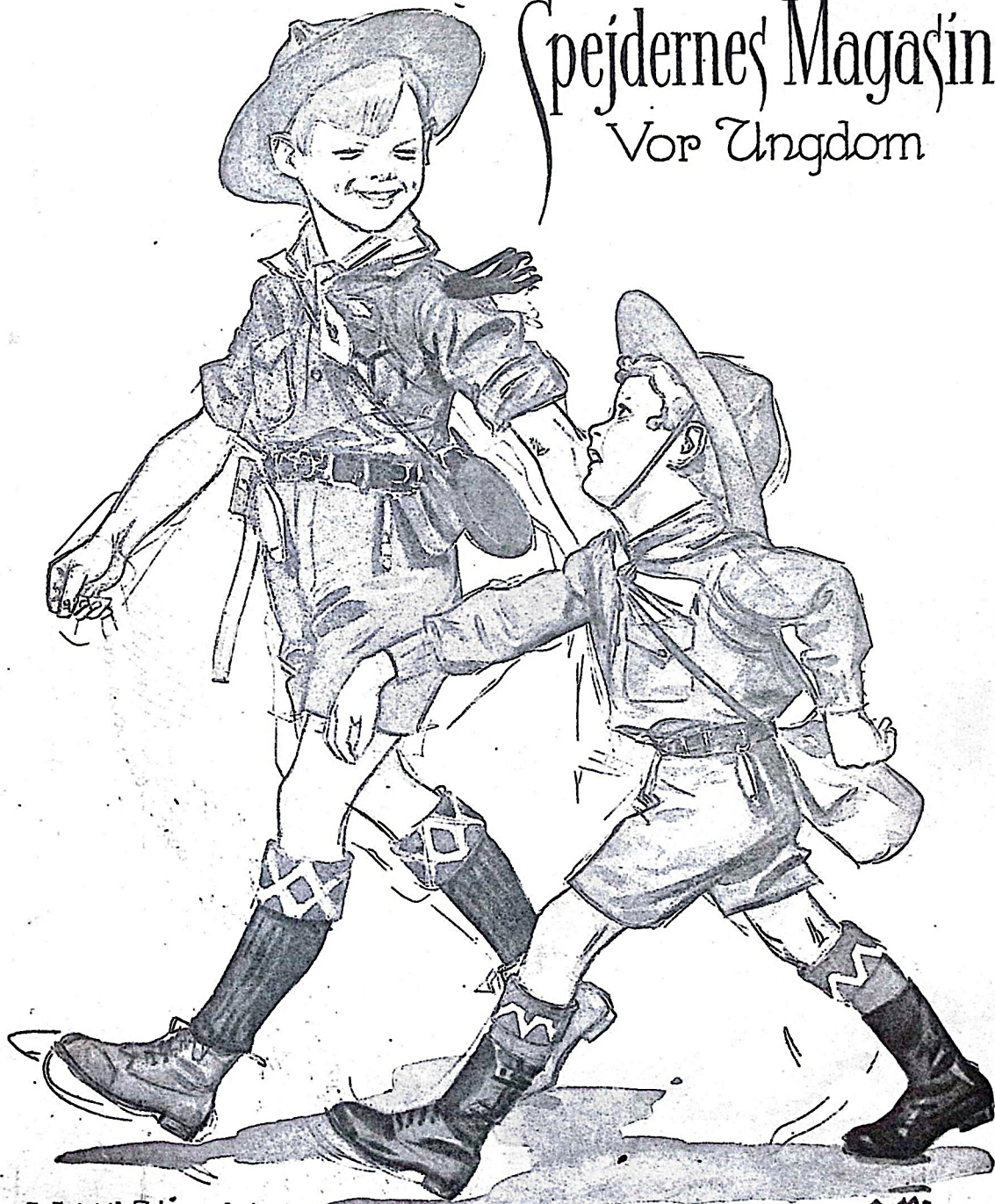

Spejdernes Magasin

Vor Ungdom

ARM

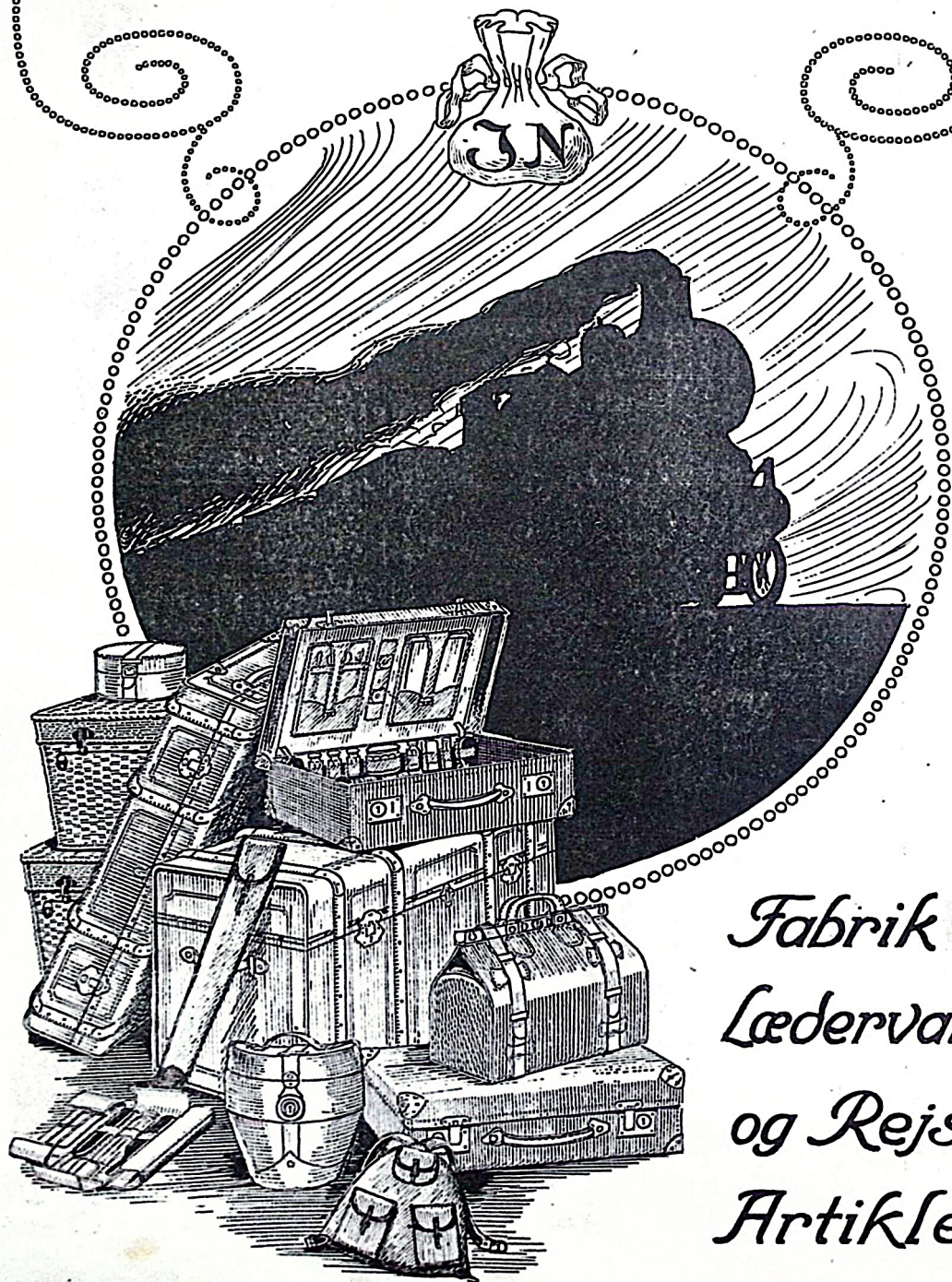
Paa Vej til K rpslejren

N  10

Juli 1919

3 Aarg.

JOHANNES NEYE

*Fabrik af
Lædervarer
og Rejse-
Artikler.*

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

3. Aarg.

JULI 1919

Nr. 10

2 gode Ideer ført ud i Livet af 1ste Skive Trop.

Paa Redaktionens Opfordring fortæller Tropsføreren for Skive Trop herom.

Opslagsskabet.

Skabets Betydning kan deles i to Afsnit.

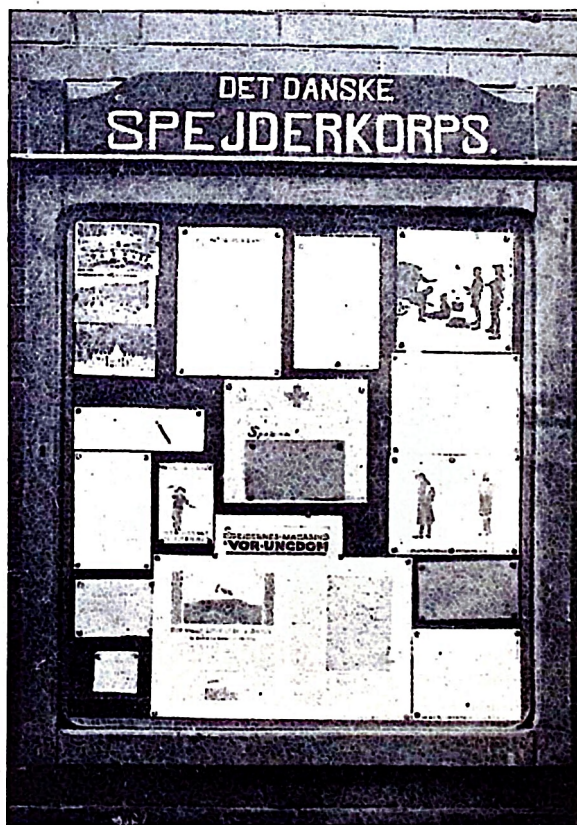
1. Ordre og Meddelelser beregnet til Spejderne og
2. Oplysninger om Korpset og Troppen beregnet paa Publikum (Reklame).

Agitations-Opslag for Tilslutning af ny Dreng til Troppen har vist sig at være af mindre Virkning. Lysten hos Drengene til at være med opstaar ved lagtagelse af Troppen i Virksomhed.

1. Ordre og Meddelelser til Spejderne fra Troppen gaar i det væsentlige alle gennem Kassen i Form af Møde- og Tropsbefalinger. For at gøre Opslagene let kendelige fra hinanden — der kan jo tit og ofte være et ret betydeligt Antal samtidig — har hver Art Opslag sin bestemte Farve.

Til Opslag til Publikum og staaende Befalinger bruger vi hvidt Papir.

Til Meddelelser til Spejderne gult Papir.

Til Tropsbefalinger graa Papir og til Mødebefalinger andre stærke Farver.

Herved bliver Kassens Indhold let overskueligt. Et saadant Skab bør være et Monster paa Orden. Ugyldige og forældede Opslag bør prompte fjernes

Til mere fortrolige Meddelelser til Spejderne kan anvendes Morse; det læses der ved.

2. Oplysninger om Korpset og Troppen til Publikum.

Korpsets Formaal, Spejderloven, Uniformsreglement, Fortegnelse over, hvor Troppen tilbyder at hjælpe i paa kommende Tilfælde, m. m. bør findes til Stadighed. Desuden aktuelle Artikler i „Vor Ungdom“, og „Nord. Spejdersport“, Billeder af Troppens Liv og Færden o. s. v.

Tropsføreren, Assisterter og Patruljeførere har alle Nøgle til Skabet. Patruljerne kan f. Eks. bruge Opslag i Patruljens Farve.

Skabet kan ikke let blive for stort. Glassets Størrelse paa vort Skab er 30 X 34 Tm. og dette er i Virkeligheden for lille, naar man gerne bl. a.

(Fortsættes Side 5).

Abonnement

4 Kr. pr. Aar, Enkelt No. 35 Øre.
Udenlandsk Abonnement: 5 Kr. for et helt Aar, 2 Kr. 50 Øre for et halvt Aar.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“.

Redigeret af TORRY GREDDSTED, Prmlt., Box 75, Viborg.

Hoved-Ekspeditionens Adr. i Box 75, Viborg.

Ekspedition for Boghandlere:

Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26³, København. - Telefon: Central 12240.

Annoncering

Pris pr. 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side 50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/8 Side 12 Kr. For mindre Annoncer 20 Øre pr. m/m, Rabat for 12 Gange 10 %.
Afdeling for København og Gørns. Strandvej 110, Hellerup. Tilf. Hellerup 1313.
Jysk Afdeling, Tilf. 4646. Aarhus.

Spejderkorpsets

Munderingsdepot

Studiestræde 30.

Telf. 3186.

København K.

Telf. 3186.

Eneste af Korpset autoriserede Depot for
- Levering af Uniformer og Udrustning. -

Sommerlejren:

Tæpper : Regnfrakker : Vindjakker : Whiklers : Rygsække : Telte
Soveposer : Madrasvaar : Økser : Spader : Knive : Spisebestik
Skyttegravslamper : Lommelamper : Kompasser : Kortmaalere
Kantinekasser : Kornetter : Signalthorn : Trommer : Fløjter etc.

❧ Fra Depotet leveres alt i civil Beklædning. ❧

Matroshabitter :-: Stortrøjer :-: Hammondbenklæder.

Prisliste tilsendes paa Forlangende.

Valdemarsdagen i København.

Paa Amalienborg Slotsplads, hvor Rigsbanneret blev overrakt Kongen.

Københavns Spejdere defilerer forbi Kongen — i Baggrunden lyser F. D. F.s hvide Bluser op.

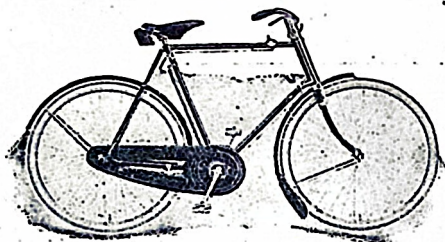
FOTOGRAF EMIL CLAUSEN, FREDERIKSBERGGADE 21.
Elegant Udførelse Telefon 2020. Rimelige Priser.

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England.
— Kongen af Norge.
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahen af Persien.
— Sultanen af Marocco.
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Sorø Andelsfrugteri.

Specialitet:

MARMELADER.

Sorø Andelsfrugteri.

Elis Mellerup

Strandvej 159. Telf. Helrup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff. — Horwitz & Kattentid.
A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

EINAR HARCK,

Bog- og Papirhandel.
FIOLSTRÆDE 33 (Hj. af Nørrevold)
Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

Telefon 9148

Spejderbøger

danske, engelske og tyske,
haves paa Lager i stort Udvalg.

Baden-Powell: Scouting for Boys.

— Sea Scouting and Seamanship for Boys.

R. E. Philipp: The Patrol System.

Robert Leighton: Kiddie af the Champ.

N. Bolt: Allzeit bereit! Ein Pfadfinderbuch.

Og mange andre.

Katalog leveres paa Forlangende.

Bøgerne sendes overalt i Landet.

Vor Frue Boglade

Carl Thrane

Norregade 13 (lige ved Universitetet)
København K.

I alle Boglader faas

◆◆ Idrættens Hygieine ◆◆

af Dr. med. K. Secher.

Pris: 2 Kr. 00 Oros.

Jacob Lunds Boghandel, Pilestræde 6. (Telf. 2019).

SOMMERLEJREN.

Mit righoldige Udvalg af:

Vindjakker — Puttees — Rygsække — Spisebestik — Kogekar
Feltflasker — Termosflasker — Telte — Soveposer — Transport-
sække — Skyttegravslamper — Lommeknive — Dolke — Kikkerter
Kompasser — Skridttællere

anbefales.

HARALD BØRGESSEN.

Frederiksberggade 28. KØBENHAVN. Telefon Central 689.

(Fortsat fra Side 1)

vil opslaa Artikler fra „Vor Ungdom“, som strækker sig over 3—4 Sider eller mere, men Krigsaarenes Glasknaphed er Aarsagen til, at Skabet ikke er lavet større.

Depotet af brugte Uniformer.

Som Svar paa Deres Forespørgsel angaaende vort Depot af brugte Dragter og Materiel, skal jeg meddele følgende Oplysninger: Troppens første Uniformer er for 4 Aar siden bleven syet her i Byen. Naar Spejderne er gaaet ud af Troppen, har jeg købt deres Uniformer og saaledes har jeg efterhaanden tilvejebragt 15 Uniformer. Disse lejer jeg ud til Spejdere, som har daarligt Raad til at anskaffe ny for en vis Betaling en Gang for alle, paa den Betingelse (skriftlig), at Troppen, saafremt den ønsker det, skal have Dragten tilbage ved Spejderens Udtræden mod Tilbagebetaling af det halve af Spejderens Leje af Dragten uden Hensyn til, hvor længe den har været benyttet. Naar en Uniform bliver for lille, ombytter vi den med en større. Kun paa denne Maade har det været muligt at holde Troppen her i Live. Krigsaarenes Prisstigning har vi saaledes ikke mærket. Det er jo meget rigtigt, at Korpset vil optage Drengene af alle Samfundslag, men Dragstens Pris forbyder simpelthen ubemidlede Drenge Optagelse i Korpset. Derfor maa Troppene hjælpe, eventuelt udlevere Dragt gratis. Denne Ordning gør det endvidere muligt at udlevere de Drengene, som fortjener det, de smukkeste Dragter.

C. V. Møller-Hansen.

August og September Heftet af „Spejdernes Magasin“ udkommer som Dobbeltnummer 1. Sept.

Hytten i Nitedalen.

Da den norske Spejderchef fornylig inviterede til Konference i Kristiania, havde han den udmærkede Ide at tage os ud paa en Tur med Kristiania-Spejderne.

Vi startede en Morgen ved 8-Tiden og drog 300 Mand stærk af Sted til Nitedalen, hvor Spejderne har deres egen Hytte, og efter et Par Timers Forløb naaede vi dels ved Hjælp af et Tog og dels takket være vore Ben frém i Nærheden af det Sted, hvor Hytten ligger gemt inde i en stor Granskov, der strækker sig milevidt til Siderne. Her tog en Terrænleg sin Begyndelse.

Der var ikke noget Vråvl med „at en Mand først skulde have gravet en Fredspibe ned“ eller „holdt en eller anden lang Palaver ved Kamelgødningssbaalet“. Nordmændene gik lige løs paa Sagen. Der var et Parti, der var Angriberne, c. 200 Mand og det gjaldt for disse hver for sig (efter at hele Styrken havde omringet Hytten) at snige sig frem mod denne og faa Øje paa smaa To-Flag, der var slaaet fast paa Træerne i en stor Kreds udenom Hyttens Indhegning, visende forskellige Bogstaver i To-Flagsalfabetet. Det gjaldt om at faa set og noteret op saa mange som muligt af disse Tegn i Løbet af 1½ Time (ved at bevæge sig hele Kredsen rundt), og kunde man derefter slippe ind til Indhegningen om Hytten uden at blive taget, fik man fordoblet sine Points.

Og der var et andet Parti Forsvarerne (c. 150 Mand) og disse var fordelt saaledes, at der stod en Post paa 3 Mand i Nærheden af hvert Flagtræ (c. 40 m mellem disse). Det gjaldt for denne Post at sørge for at ingen slap ind, saa de kunde se Flagene eller kom igennem Kæden. Og for hver Fange fik Posten Points.

Værsgod det var det hele.

Naa, der var naturligvis forskellige Detailbestemmelser, der knyttede sig til Legen men man druknede ikke i dem, og da jeg spurgte en af Spejderne om, hvad Legen gik ud paa, gjorde han i Løbet af 1½ Minut saa nøjagtig rede for, hvad det gjaldt om baade for det Parti, han horte til og for det andet, at jeg blev helt grøn og gul af Misundelse — (ærlig talt, hvor mange af Jer er der, som ved fuld Besked om, hvad Sagen drejer sig om, naar I har faaet forklaret Grundlaget for en af Jeres Terrænlege).

Naa, i denne Forklædning (den gule og den grønne) fordybede jeg mig i Skoven og fandt et Sted, hvor jeg skjult kunde iagttage Slagets Gang. Et rigtigt morsomt Sted for Resten, lige i Nærheden af et Flag, hvor jeg baade kunde følge Forsvarere og Angribere.

Her noterede jeg med Tilfredshed, at Nordmændene ikke er et Haar bedre end Jer, hvad det angaar at lade være med at træde paa tørre Kviste. Da Angriberne rykkede frem, knagede og bragede

hele Skoven som et fjernt-Uvejr var i Anmarch, og det var som en af Posterne meget rigtigt sagde: „Saa nu er de der — skjenner du det“.

Som sagt Stedet var morsomt. Træet med Flagene stod paa en brat skovklædt Skrænt, og Angriberne maatte et Stykke op af denne for at faa Øje paa Flagene. Og her saa jeg en Post, en ganske lille Fyr, der var alle Pengene værd, og som fik mig til at falde helt sammen med Skoven (af Misundelse). — Han dukkede sig fladt ned i Mosset et Sted halvvejs nede paa Skraaningen, og Gang paa Gang kom Angriberne ham saa nær, at de var lige ved at træde paa ham — og saa var han oppe som et Lyn, sprang som en Antilope ned af den bratte Skraaning for at faa Tag i Fyren og løb og løb. — Hvor var det en Skam, at Tilfældet hver Gang lod disse Angribere have saadan nogle lange Ben. Denne Post havde fortjent en bedre Skæbne (i Form af et Utal af Fanger).

Det var en ualmindelig fornøjelig Terrainleg — og det morsomste ved den var, at det var en Enkeltmandslæg helt igennem.

Terrænleg — Middag — Konkurrence.

Ovenpaa denne Historie spiste vi paa Hytten. Spejdere vartede op, og Spejdere besørgede Madlavningen — Middagen var heltigennem en Spejdermiddag.

Vi fik i første Omgang stegt Kød med Kartofler og stuvede gule Ærter. I anden Daase Annanas og Abrikoser og i tredje Kaffe og Kiks. Kikkene havde skilt sig fint fra deres Hiverv, og vi gjorde nogle ordentlige Indhug i Bøfferne og det andet. Man skal ikke kritisere Maden, men jeg skal ikke nægte, at da jeg saa d'Herrer komme anstigende med den herlige Daase-Annanas, tænkte jeg ved mig selv: „Den slap dere let fra“. Jeg havde nemlig siddet og drømt om et eller andet Vidunder af en Pie, bagt i en Stenovn, som de havde opført for Tilfældet. Det var mor-

somt at faa stuvede Gule Ærter. Det er noget jeg nok tør sige, jeg ikke har været ude for før, (men læg Mærke til det, tørrede Ærter er en udmærket Lejrførplejning — kraftig, nærende og let transportabel).

Efter Middagen var der forskellige Konkurrencer, hvortil hver Trop stillede et Hold.

Vi saa først *Nødhjælpsopgave*, og det Antal „brækkede Ben“, der her forekom gav En uvilkaarligt det Indtryk, at en norsk Spejder mindst maa brække sit Ben en Gang om Aaret — men til Gengæld er hans Kammerater saa i Stand til at forbinde det saa godt som nogen Læge, og den Maade, hvorpaa de førede disse Forbindinger med Mos, saa ligefrem indbydende ud.

Saa saa vi *Teltslagning*, 4 Mand af hver Trop rejste og tog ned et Telt. Holdene blev stillet op paa Linie og paa et Signal tog alle fat paa en Gang. Der blev givet Points for hurtig Rejsning og for Teltslagningens Godhed for hurtig Nedtagning og for ordentlig Sammenpakning.

Det gik hurtigt og godt — ikke mindst i Betragtning af, at de 4 Mand udtoges af Troppen ved Lodtrækning. De 4 Mand var alt-saa ikke sammenarbejdede som saadant et Hold bør være, naar man starter paa en Vandrelæjr, men til Gengæld saa man, at der ikke var en Mand i disse Troppe, uden han var nøje kendt med dette Arbejde.

Saa kom *Knuteknytningen*. Det var en morsom Konkurrence, som jeg ikke har set nogen Trop udføre herhjemme. Hver Trop stillede til Konkurrencen et Hold paa 10 Mand. Den blev stillet op paa et Geled og 5 Skridt foran hver Mand blev der lagt et Reb c. 1½ m langt. Opgaven var denne: Slaa et Pælestik i Rebets ene Ende og forbind saa de to Ender med et Flagstik. Paa Signal løb Nr. 1 frem til sit Reb knyttede og løb tilbage i Geledet, naar han var naaet tilbage, løb Nr. 2 frem, knyttede og løb tilbage osv.

Ved Øvelsen blev der givet Holdene Points fra 10-1 for Hurtighed (Tiden taget for hvert Holds sidste Mand) og ÷ ½ Points for hver fejl knyttet Knob.

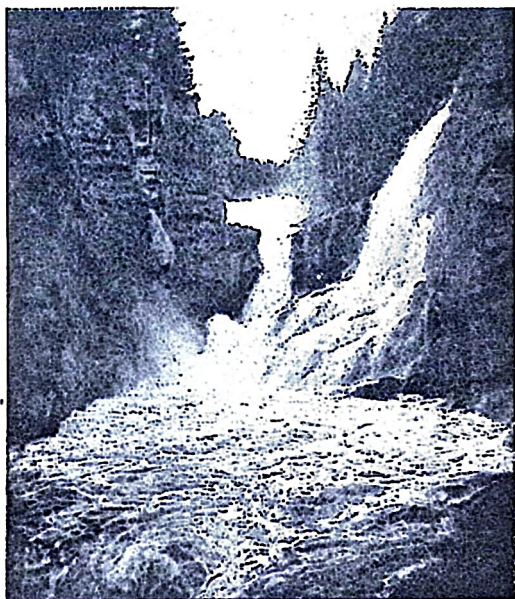
En ganske ypperlig Konkurrence baade for Rekrutter, der skal lære Knobene og for Spejdere, der skal vise, at de har holdt deres Øvelse vedlige.

Noget efter marcherede vi hjem-over med Sang. Jeg gik og lyttede til disse Sange og sammenlignede dem med Jeres, den var hverken værre eller bedre, syntes jeg, og saa kom vi til et Sted, hvor Vejen snoede sig op over en Skrænt, der var baade stejl og høj, og hvor en dansk Trop ikke vilde have tænkt sig Muligheden af at gaa i Tritt og endnu mindre af at synge — men min Sandten om Troppens Førere ikke kommanderede „Fødderne i“, „Fødderne i“, og Troppen stemte i med en Sang som den holdt helt op over Bakken, saa man tilsidst ikke troede den havde en Kubikcentimeter Luft mere i Lungerne — det var imponerende.

Da vi ved 8 Tiden om Aftenen endte i Kristiania, havde man faaet et rigtigt godt Indtryk af, hvad Kristianiaspejderne er for nogle kække og kvikke Gutter.

Paa Vandring.

Der er meget at lære af de norske Spejdere og deres smukke Land er nok værd at stifte nærmere Bekendskab med. Dette var en af de Ting vi Spejderchefer talte om paa Konferencen i Kristiania, og Resultatet heraf blev, at vi blev enige om, at vi til næste Aar i større Stil skal se at faa vore Troppe til at udveksle Patruljer og lave Vandrelæjre for hinanden, saaledes at de baade lære hinanden og de 3 Lande ordentlig at kende. En dansk Trop (eller 50 danske Troppe) lægger en Vandrelæjr i Danmark for en norsk eller svensk Patrulje, og den Trop den faar en Patrulje fra, skal saa til Gengæld tage en af dens Patruljer med paa en Vandrelæjrtur, som den har arrangeret i sit Land.

Der skal nok komme baade noget fornøjeligt og godt ud af dette, og forhaabentlig bliver der mange norske, svenske og danske Troppe, der til næste Aar udveksler Patuljer med hinanden paa denne Maade.

Naturligvis fik ogsaa jeg Lyst til at se lidt mere af Norge. Tiden var kort, saa jeg naaede kun et ganske lille Stykke ind i Landet, og alligevel vendte jeg tilbage fyldt med Skønhedsindtryk.

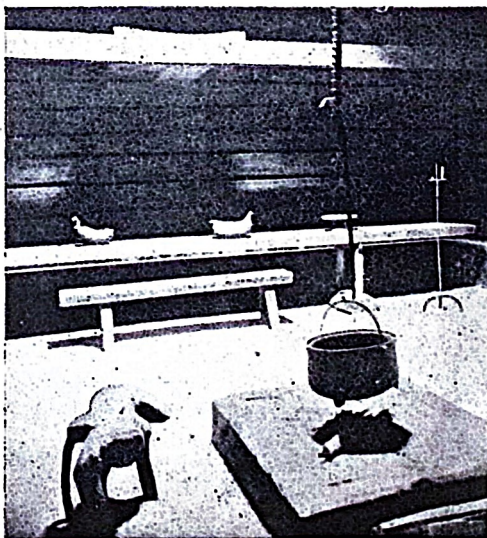
Se blot paa Mesnafossen paa dette Billede. Der gaar den vidunderligste lille Sti langs med dens Løb. Der dufter det af Gran og det buldrer af Fossens Falden, og et eller andet Sted løber man paa en Mand, der kaster sine Snøre i Strømmen og haler op en lille Ørred, som er kommet susende ned gennem Faldet med Halen forrest (uden at støde sig).

Naar man op paa Toppen af Fjeldet, ser man stadig nye og højere Tinder. Horisonten aabner sig vid, høje granklædte Fjeldsider indrammer en Sø eller en Dal. Det er store vidtstrakte Skove og smaa Klatter opdyrket Jord, hvor man vender sig, og længere ude blaanende Fjeldrygge — og der

langt borte en højere, hvor Sneen endnu dækker Bjergets overste Tind. Morsomme smaa Bygder og Samlinger af Træhuse dukker op mellem Skovene, man har Indtrykket af, at man er rigtig ude paa Landet, og saa dumper man pludselig ned i et stort Industricentrum. et mægtigt Savværk med Masser

af Bygninger og høje Skorstene, hvortil Tømmeret kommer drivende ned over Elve og Søer.

Nordmændene er stort anlagte, det gælder deres Industri — jeg tænker særlig paa Rukan — som jeg ikke fik set — og det gælder deres Samlinger. Hernede hos os driver man det højst til at samle paa Malerier og Billedstøtter og Frimærker, men et Sted der oppe løb jeg paa en Mand, der samlede paa gamle Træhuse. Han samlede dem op, hvor de var og flyttede dem ganske rolig hen til det Sted, hvor han havde stillet op alle dem, han havde fundet i Forvejen, nøjagtig som vi andre klistrer Billeder ind i en Stilebog. Det var nu hans Passion. Nogle af disse Huse var ordentlig gamle. I et af dem var Olaf den Hellige født for smaa 1000 Aar siden, der var lidt støvet, og der lugtede lidt muggent — men det var meget fornøjeligt at staa og tænke paa, at den pæne gamle Mand havde set Lyset under disse Brædder og slidt sine Bukser paa Stolen der ved det aabne Ildsted. Her ser I et Billede af Stedet. Lyset falder ind gennem Røghullet i Taget. Og læg Mærke til Stolen til venstre (til den Mand der fortalte Historier) den er hugget ud af en Stamme med fire Grene og er et smukt Eksempel

paa, at den Tids Lejrspotsfolk har haft Øjnene godt med sig paa deres Ture og forstaaet at faa noget ud af det, der var.

Der var nogle af disse Træhuse, der var virkelig smukke og en hel Masse af dem var der, og de var malerisk anbragte i en smuk Park netop i de Omgivelser, der passede for dem. Indvendig var de udstyret helt tidssvarende og dette saa gennemført, at der i Staburet til en af Gaardene hang hele Rækker af Skinker, der var flere Hundrede Aar gamle.

I et af disse Huse vistes frem en ejendommelig gammel Kiste, der havde sin egen Historie.

En Gang for mange Aar siden levede der . . . naa Manden havde i sine unge Aar været fattig og lidt rigtig Nød, men han døde da som en rig Mand og efterlod sig bl. a. denne Kiste. Skulde Familien nogensinde komme i Nød, sagde han, saa skulde den lukke Kisten op, men ikke før.

Men Familien kom aldrig i Nød.

Men saa en Gang mange Aar efter var der en af Sønnerne, der fandt paa, at han nok kunde lide at se, hvad der var i Uhyret. Han brød Kammeraten op, og hvad laa der? noget ganske almindeligt Værktøj. Det var jo en fin Hentydning til, at de skulde bare spytte i Næverne og tage fat og se at faa udrettet et eller andet, og der kunde have været Anledning til at tage dette som den virkelig gode Vittighed, det var. Men Sønnen var aabenbart ikke oplagt til Spøg, og han blev saa gal i Hovedet, at har tog et ordentlig Tag i Kisten, temmelig haardt for Resten — for Bunden røg ud af den, og hvad sker, ud triller 200 blanke Sølv-daler.

Som sagt Familien kom aldrig i Nød, og da Sønnen havde sundet sig lidt ovenpaa Historien, tilgav han den gamle Herre og stoppede Rigsdalerne og det Hele tilbage i Kassen og saaledes gaar det til, at der den Dag i Dag findes Historier, som der synes at være noget om, selv om de ikke alle har en Kasse til at forsvare deres Alibi.

Den By, hvor alle disse Herlig-

heder findes, hedder Lillehammer. Det er den hyggeligste og venligste lille By, man kan tænke sig, og det er de elskværdigste og rareste Mennesker, der lever i den.

Træder man ind i deres Hus staar der alle Steder en dejlig stor Myseost paa Bordet, og man glæder sig rigtig til at tage en Skive af den, lige til man ser at der paa Randen af Tallerkenen staar at læse i Guldbogstaver et: „Skær lige af Osten“ — saa lader man den med et stille Suk gaa videre til Sidemanden.

I denne By saa jeg det sidste Glimt af de norske Spejdere, thi ogsaa Lillehammer har sin Spejdetrop. Det var en Helligdag, og jeg skulde afsende et Par Prospektkort, og saa manglede jeg Frimærker.

Jeg gik netop og grublede paa,

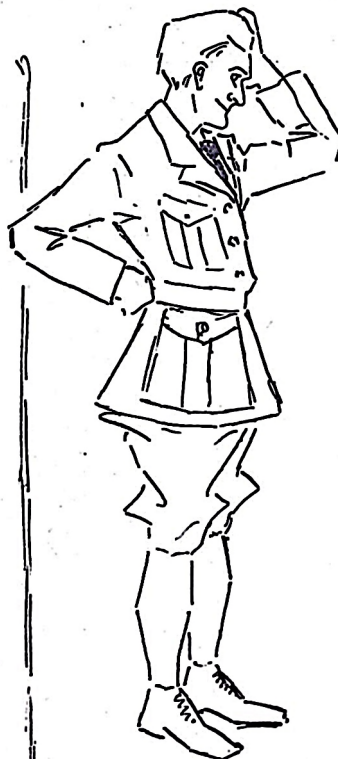
hvor jeg skulde faa dem fra, da en Spejder kom susende ud af en Gaard lige for Næsen af mig. Frimærker? sagde jeg og viste ham Kortene — mere fik jeg ikke sagt saa var Fyren forsvundet 2 Minutter efter var han tilbage lige med 4 Frimærker (Formodentlig har han i et Nu set, at jeg havde 4 Kort i Haanden).

Du er morderlig flink Fyr, sagde jeg, og du skal have en Kage, var jeg nederdrægtig nok til at tilføje.

Tak, jeg skal ikke ha' skyndte han sig at sige, og borte var han.

Ja, de norske Spejdere er gode nok — og som I ser Spejdere er Verden over de samme.

Plumbek

Tropsførereren: Er de Støvler dog ikke for store, John?
Spejderen: Jo, jeg har 3 Par Strømper og et Par Gymnastiksko indeni, og de bli'er endda staaende, naar jeg gør omkring.

Menneskeæderen fra Koota.

ROLAND GARVEY kravlede ud af sin Hængekoje, der optog hele den ene Ende af hans ellers rummelige Hytte; han gik hen og stak Hovedet ud af Lovdøren. „Hvad betyder denne Støj og Sammenstimlen?“, spurgte han paa de Indfødtes Sprog. Han talte Birmafolkets Sprog flydende, og det var vel en af Grundene til, at hans Ansøgning om at blive sendt ud i Junglen var blevet bevilget. Han havde faaet Pladsen som Regeringens Commissionær eller „Rajah“ over ca. 1/2 Million Mennesker. I flere hundrede miles Omkreds var han eneste hvide Menneske.

„Sahib!“ begyndte Stammens Ældste, „Sahib! I er vor Fa'r og vor Mo'r“.

„Det ved jeg!“ sagde Garvey hurtigt. „Hvad vil I jer's Fa'r og Mo'r skal gøre for jer? „Hvorfor vækker I mig, naar jeg skal sove?“

„Fordi, O, Sahib!“ vedblev den Gamle, „fordi Døden er imellem os, og hvem andre end Sahib kan vel beskytte os mod den?“

„Menneskeæderen igen, kan jeg tænke“, sagde Garvey. „Jeg troede vi havde skræm-

met den bort nu. Hvad er der sket?“

En Maanedstid i Forvejen var Landsbyens Befolkning blevet skræmmet op ved den pludselige Tilsynekomst af en Kæmpetiger. Og hidtil var det ikke lykkedes at fange eller dræbe den, hvilket kunde blive ret alvorligt for Garvey selv; thi hvis han — den hvide Hersker — ikke kunde gøre det af med et Dyr, selv om det var en Kæmpetiger, vilde hans Magt over Folkene svækkes betydeligt.

„Hvad er der sket?“ spurgte han igen, idet han gik helt ud af Hytten og stillede sig op foran den Gamle.

„Bommay Sedda“, begyndte denne; ved Lyden af dette Navn gav det et Sæt i Garvey, og han gik uvilkaarlig et Skridt frem, men saa beherskede han sig og sagde kun: „Well!“

Bommay Sedda var Hovding i Landsbyen og Garveys specielle Ven. Beboerne vilde imidlertid hellere have den unge, kraftige Dod Gouda i Seddas Sted, men da Gouda var af en lidt oprørske Natur, havde Garvey sendt ham bort til Morlay, der laa en 40 miles borte.

„Menneskeæderen har dræbt Bommay Sedda“, sagde den Gamle nu ganske roligt, som om han rigtig nød det Slag. Meddelelsen vilde være for „Rajahan“.

„Hvornaar? Hvor? Hvordan ved I det?“ udbrod Garvey heftigt.

„Oh, Sahib! Det var i Morges ude i Junglen, da Bommay Sedda var gaaet ud for at jage Elefanter. Det var — det var Gouda der fortalte det; han havde været ude for at opsøge Menneskeæderen“.

En svag Bifaldsmumlen gik gennem Flokken ved de sidste Ord.

Garvey saa rundt paa de Indfødte og opdagede hist og her under en Maske af Forfærdelse ligesom en hemmelig Glæde ved at Sedda nu var borte; thi hans Efterfølger som Hovding maatte jo nødvendigvis blive — Gouda. Alt det forstod han godt, og derfor faldt det ham ogsaa ind, at der maatte stikke noget under her; det var maaske derfor der kom et mærkeligt Glimt i hans Øjne, da han sagde: „Naa Dod Gouda var ude for at søge efter Menneskeæderen. Well! Som Seddas Ven vil jeg ogsaa gaa ud og opsøge den, for at hævne ham. 12 Mand foruden de, der ved hvor Tigerens Spor er, gør sig rede til at følge mig!“

Han lob ind i Hytten og kom straks efter tilbage med sin lange Riffel i Haanden. Han fandt Folkene parate, og en Elefant blev netop trukket hen imod Hytten. Han kravlede hurtigt op paa dens Ryg ved Hjælp af en Stige; derpaa gav han et Tegn med Haanden, og Jægerne begyndte at gaa hen imod Junglen, medens Elefanten humpede bagefter.

Et Kvarters Tid efter var de inde i den vilde, men uendelig smukke Regnskov; Jægerne blev sendt ud i Kæde

og bevægede sig nu ind mod det Sted, hvor Tigeren, efter hvad Folkene fortalte, havde slaaet Sedda til Jorden, medens han sad paa Hug for at skyde en Elefant, der kom trampende hen imod ham.

Garvey kravlede ned af Elefanten for at strække Lemmerne og for selv at undersøge Sporene.

„Sig mig engang“, sagde han til en ung Jæger, der havde været med Sedda, „saa du, da Tigeren slog Bommey Sedda til Jorden?“

„Det var der ingen, der saa, Sahib!“ svarede Jægeren, „men vi horte ham raabe, da Menneskæderen kom over ham!“

Garvey gav Ordre til at fortsætte Eftersøgningen og gik tilbage til Elefanten.

„Der stikker noget under her“, tænkte han, „der har staaet en Kamp her, men ikke mellem en Tiger og en Mand, men mellem to Mænd. Det er velsagtens Gouda, der — men hvad er det?“ udbroder han derpaa pludseligt og pegede ind i Krattet tilhøjre, hvor en smal, nylig banet Vej førte bort fra Kampstedet og bort fra Tigerens Spor. „Hvem har gaaet der?“ spurgte han en af Seddas Folk.

„Oh, Sahib!“ sagde denne, „Dod Gouda gik den Vej, men —“

„Og Tigeren lob den Vej,“ sagde Roland, idet han pegede i modsat Retning. „Og dog var han ude for at op-søge Menneskæderen!“

Et sky Blik fra de indfødte var tilstrækkeligt for ham til at give Ordre til at følge den af Gouda banede Sti. De indfødte adlød uden Knurren, og de fulgte nu Stien gennem Junglen til de kom til en aaben Slette, hvor Sporene af og til forsvandt. De blev dog ret snart fundne igen, og Rejsen fortsattes under Anførsel af Garvey, der nu gik ved Siden af sin Elefant.

„Holdt!“ sagde han, da de var kommet et godt Stykke bort fra Junglen, hvor de nærmeste Omgivelser viste, at andre havde holdt Rast der kort før. Han sendte de indfødte lidt bort og blev selv siddende paa Jorden og spiste den Mad han havde taget med hjemmefra. Medens han spiste, undersøgte han Jorden omkring sig for muligvis at finde et eller andet, der kunde føre ham paa rette Spor. Men da der ikke

lige i Nærheden fandtes noget af den Art, rejste han sig og begyndte at gaa frem og tilbage, indtil han pludselig standsede, bojede sig ned og op fra den bløde Jord tog han en lille gennemhullet Kobbermønt, som han engang havde givet Sedda.

„Jeg tænkte det nok“, mumlede han, „det har alligevel været Gouda, den Slyngel. Han har fanget Sedda, og mente dermed at kunne blive Hovding uden videre. Jo, vist er du snedig, meget snedig Mr. Dod Gouda, men det kunde dog være, jeg kunde fange dig alligevel!“

Han sagde intet om sit Fund, men gav, da de indfødte var færdige med deres Ris-Maaltid, Ordre til at drage videre ad Stien.

Pludselig kom de Folk, der havde været sendt ud til venstre for at passe paa, styrtende ind mod Garvey med alle ydre Tegn paa Forfærdelse.

„Tigeren har været her! Menneskæderen har været her!“ raabte de i Munden paa hverandre. Han begyndte saa smaat at bebrejde sig selv, at han havde haft Mistanke til Gouda, men kom saa i Tanker om, at han vist hellere selv maatte undersøge Sagen nærmere. Han gav derfor Folkene Ordre til at støje omkring mellem Træerne, medens han selv gik frem ad Stien mod et Krat, der laa tværs over Sletten, og som de nødvendigvis maatte igennem for at naa Goudas Hjem. Da han var omtrent midt i Krattet, kunde han af Folkenes Raab forstaa, at de havde fundet Tigeren og nu drev den ind mod Stien med vilde, uartikulerede Skrig og Svingen med store Grene. Fuldt af Spænding kravlede Roland op paa Elefantens Ryg, men han var knapt kommet op, før Tigeren brasede ud gennem den tætte Urskog og pludselig stod paa en lille aaben Plads i Krattet med en Dusk langt Græs i Munden og Halen svingende fra den ene Side til den anden.

Roland fyrede uden rigtig at tage Sigte, først det ene saa det andet Løb; derefter greb han den Bosse, hans Tjener rakte ham, for at være parat igen; men han glemte aldeles at skyde, da han opdagede Tigeren igen. Han saa den nemlig pludselig lige foran sig, som et mægtigt, sortstribet, flyvende Uhyre, der landede paa Elefantens Ho-

ved, hvor den blev hængende, hvilket havde til Folge, at Elefanten begyndte at udstøde langtrukne, klagende Trompetstød, og samtidig humpede rundt og svajede fra den ene Side til den anden.

Roland fik sig nu samlet og fyrede igen; denne Gang var han sikker paa at have ramt, i det mindste saaret den, thi den brolede og rev og sled i Elefantens Hoved, saa denne kastede sig om paa Siden, hvorved Roland og Tjeneren blev kastede ind i det høje Elefantgræs. Roland havde heldigvis beholdt sin Riffel i Haanden, og han opdagede nu, at Elefanten og Tigeren laa og kæmpede for at komme fri af hinanden; thi Tigeren havde faaet hele Forkroppen ind under Elefantens store Hoved og Snabel. Han kunde ikke komme til at ramme Tigeren, som de laa der; derfor trak han sig om bag et Træ, medens han ladede det tomme Løb igen.

Elefanten var imidlertid kommet paa Benene igen, men Tigeren klamrede sig stadigvæk til dens Hoved. Den ruskede Tigeren grundigt og lob samtidigt frem mod det Træ, hvor Garvey stod. Han fik kun lige Tid til at komme bort, da Elefanten med et Brag klaskede sin Fjende mod Træet. Tigeren faldt ned, og Elefanten drejede rundt og forsøgte at stikke af. Øjeblikkelig for Tigeren efter og bed sig fast i dens ene Bagben. Garvey vovede sig nu frem igen og fyrede. Tigeren rullede sig sammen og blev liggende. Han gik nu helt frem med Bossen parat, da Tigeren med et Brøl af Smerte sprang højt op i Luften hen imod ham. Et Sekund svævede den i Luften over ham. Han skød igen og ramte den lige mellem Øjnene. Den faldt ned ca. 1/2 Alen fra ham og laa efter et Par Krampetrækninger ganske roligt.

„Endelig“, udbroder Roland, medens han rejste sig og kaldte de indfødte sammen. De kom styrtende til alle Steder fra, medens de raabte i Munden paa hverandre: „I er vor Fa'r og vor Mo'r! Sahib er vor Fa'r og Mo'r!“

„Menneskæderen er død“, sagde Garvey, „og jeres Koner og Born behøver ikke mere at frygte den. Og medens Skindet bliver flaaet af den, gaar I tre“, her udpegede han 3 Mand, „hen til Dod Gouda og siger til ham, at Rajahen befaler ham at sende Bom-

may Sedda tilbage, ellers vil Rajahens Vrede komme over ham. Og han skal selv komme til Rajahen og faa sin Straf^m.

Et Øjeblik stirrede hele Flokken forbauset paa ham, men ingen af dem begreb, hvordan han havde opdaget, at Dod Gouda havde fanget Bommay Sedda. Men Roland satte sig blot hen i Skyggen og tændte sin Pibe og tog ikke Notits af noget som helst, for de tre Mænd kom tilbage; saa rejste han sig og gav Ordre til at vende hjem.

Næste Morgen kom Bommay Sedda ind i Rolands Hytte, fulgt af den skamfulde Dod Gouda, der kom for at modtage sin Straf. Straffen kom til at bestaa i, at han skulde anerkende Bommay Sedda som Hovding og betale Afgift til ham i 12 Maanedere.

Saaledes fik Roland Garvey sin Magt som Rajah forstærket og Bommay Sedda tilbage som Hovding.

57 Øre!

Nu kommer Sommerferien bl. a. med Lejrlevets herlige Glæder. Skolebøgerne er med et Lettelsens Suk stuvet bort. Bøger — nej, nej. Og dog kommer der Timer — en stille Eftermiddag, hvor der er Ro og Fred eller en Regnvejrsdag, hvor man længes efter de trykte Bogstaver. „Spejdernes Magasin“ har overvejet dette Spørgsmaal og ved Forhandling og velvillig Overenskomst med Steen Hasselbalchs Forlag kan Bladet tilbyde sine Læsere en Bog — særdeles egnet, baade hvad saavel Indhold som Format angaar — til at tage med i Sommerferien.

General Sir Baden Powel:

— „Mine Oplevelser som Spion.“ —

Bogen udkom 1915, men vil med sine mange fortrinlige Beretninger om skarpsindige lagttagelser m. m., altid være lige værdifuld.

Bogens Bogladepris er i Kr. 50 Øre, men vi tilbyder vore Læsere den for

— 57 Øre. —

Indsend til Postbox 75, Viborg Bellobet i Frimerker (tydeligt Navn og Adresse), og Bogen bliver tilsendt portofrit.

Lejrens Idræt.

Fredag den 18. Juli Form. afholdes Ti-Kampens Spejderidrætsafdeling.

Lørdag den 19. Juli Form. afholdes Ti-Kampens Fri-Idræts-Afdeling.

Søndag den 20. Juli (Opvisningsdagen) vil de bedste i hver af følgende Grene komme til at konkurrere om en Del Enkeltmandspræmier.

1. 100 m. Løb.
2. Længdespring.
3. Højdespring.
4. Spydkast.
5. Stangspring.
6. Kast med Redningsreb.

Oversigt

over Præmierne til Korpslejrens Idræt.

Korpskonkurrencen: Sejrende Division Rævehale og Ret til at føre Korpssets Stander.

Sejrende Trop „Honolulu-Kærrer“.

I Olympiaden. Præmie til den sejrende Trop + 5 Enkeltmandspræmier til Holdets enkelte Medlemmer.

II Tropskonkurrencen. Præmie til den sejrende Trop og endvidere Præmier til de sejrende Troppe i følgende Underafdelinger:

a) Raab, b) Sang, c) Opvisning.

III Lejrliv. Præmie til den sejrende Trop og endvidere Præmier til de sejrende Troppe i følgende Underafdelinger:

a) Indretning af Lejr, b) Madlavning, c) Lejrorden, d) Præcision.

Til Konkurrenten paa Opvisningsdagen vil der blive mindst 18 Enkeltmandspræmier (3x6).

Oberstløjtnant Bull har overtaget Hvervet som Stævnets Overdommer.

Følgende Maal og Tider er opnaaet ved Sydjyske og Midtjyske Divisions Foraarsturnering:

Højdespring 1,37 m — 1,35 m.
Længdespring 4,62 m — 4,61 m.
Spydkast (2 Kast) 54,30 m — (et Kast) 28 m.

100 m Løb 14 Sek. — 12 3/4 Sek.

Stort Lejrbaal

kan man vel med Rette kalde det Lejrbaal, hvorom over 2000 Spejdere er samlede.

Da det første lille Spejderbaal her i Danmark var stablet sammen og blev tændt ved een Tændstik, skærmet med Haanden mod Regn og Blæst, tænkte ingen af de omkringsiddende Spejdere, at om 10 Aar skulde et Baal tændes for 2000.

Dette Baal kan slet ikke tændes i Lejren, der maa en hel Dal ved Hindsgavl udelukkende til det. Og som et oplysende Tal kan nævnes, at der til Madbaal og Lejrbaal vil medgaa omtrent 10 Vognlæs Kvas om Dagen. Nede i denne Dal vil til Sommer Spejdernes Sange runge ud over Lillebælt paa de Tider, hvor ikke andre Ting kræver Stillehed.

Thi Lejrkomiteen skal nok sørge for, at Aftentimerne ikke slæber sig kedsommeligt af Sted, men Hemmeligheden herved tør vi ikke robe.

Saa meget maa vi dog have Lov at sige, at Lejren faar sit eget trykte Vittighedsblad. Spørg blot en Kalomand, om han ikke tilfældigt skulde kende „Skonroggen“, og han vil uden Tvivl svare, at saadan et Blad kunde man lave i

„gamle Dage“. Men I skal se, „Nældebladet“ eller hvad det ny Blad nu kommer til at hedde, skal nok komme til at svide godt.

Lejrredaktoren er allerede lagt i Eddike, for at han kan blive tilstrækkelig bedsk til Juli.

Lejrbank og Lejrmad.

Jeg er ved at afslutte første Del af Lejrbankens Virksomheds-Område — Sparemærkeafdelingen.

Der er ialt udleveret

6550 Stk. A for Kr. 1637,50

3400 — B — — 1700,00

3825 — C — — 3825,00

det bliver Kr. 7162,50

Heraf er solgt og indsendt til Banken for Kr. 1577,50, medens der altsaa endnu ved Troppen er for Kr. 5585,00.

Det skal nu blive spændende at se, hvor mange af disse der kommer tilbage i usolgte Mærker; men ærlig talt, selv om alle udleverede Mærker blev solgt, saa vilde det jo dog kun blive en lille Tiendedel af det Budget, vi regner med, nemlig 75000 Kr. Er det ikke mærkværdigt, at ikke flere har benyttet sig af den bekvemme Maade at samle Pengene sammen paa i det forløbne halve Aar.

Og hvad der er endnu mere

mærkværdigt er det, at de Troppe, som nu klager højest over de mange Penge, det vil koste og over, at deres Spejdere virkelig ikke nu kan præstere det store Beløb uden velvillig Assistance af Tropsraad og andre elskværdige Mennesker, netop de Troppe har slet ikke anvendt Sparemærkerne, men sendt mig hele Forsyningen tilbage. — Det er den Slags lagttagelser, der giver Anledning til Eftertanke — —.

Her har vi søgt at hjælpe Spejderne til for en Gangs Skyld at kunne klare sig selv, ikke altid at skulle tigge, naar der skal laves noget — og det er altsaa Svaret for en ikke helt lille Del af Landets Troppe. —

Naa, nu er det bagefter, for der er vel ingen, som har synderlig Fordel af at samle Lejrsparemærker i de sidste 12 Dage før Lejren, og jeg har derfor, af Hensyn til Regnskabsafslutningen, bedt Troppe den 30. Juni indsende de usolgte Mærker, som er til Rest.

Skal vi saa engang se, hvad der ydes for de 25 Kr., som er fastsat for Deltagelsen.

Kost i 10 Dage à 2 Kr. Dag
= Kr. 20,00

Brændsel (alt maa
købes) à 25 Ø. pr. Dag = — 2,50

Dampere til Sønderjylland, pr. Mand = — 3,00

Tryksager m. m.,
Transp. m.m. pr. Mand = — 2,00

Kr. 27,50

Naar vi saa har kunnet sætte Kontingentet til 25 Kr. er det kun derved, at Korpset yder sit store Bidrag til de almindelige Omkostninger, foruden hvad det maa bære ved Omkostninger ved Gæster, Forarbejder og meget andet.

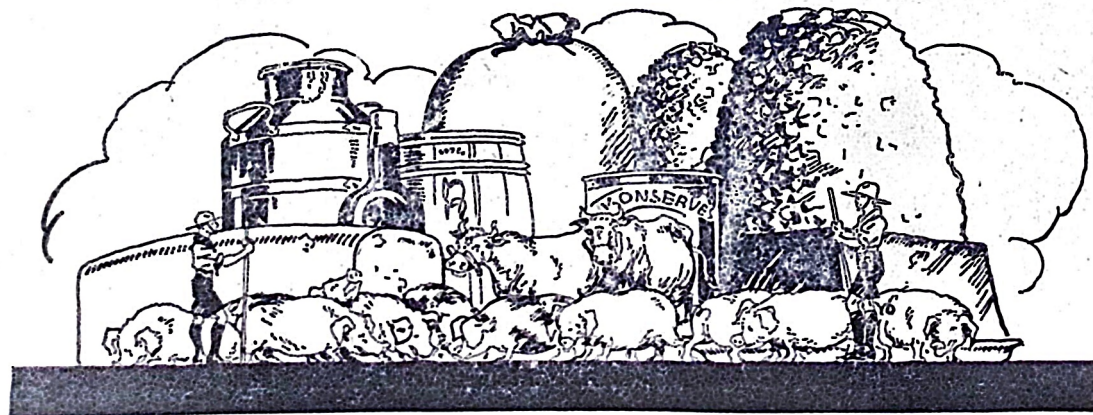
Har i forresten tænkt paa, hvor meget der egentlig skal til for at forpleje en saadan Styrke paa den bare Mark. — Det er sikkert de færreste, der tænker sig, at jeg har Kontrakter liggende paa Levering af følgende Kvanta:

500 kg Kaffe, 100 kg The, 9000 kg Rugbrød, 2700 kg Franskbrød, 3000 kg Smør, 15000 Liter Sodmælk, 30000 Liter Kærnemælk, 30000 Æg, 15000 kg Kartoffler, 4000 kg Skonrogger, 8000 kg Gryn, 200 kg Ærter, 3000 kg Sukker, 600 Flasker Saft, 750 kg Fisk, 1500 kg Blodbudding, 1500 kg Medisterpølse, 1500 kg Oxekød, 1200 kg Flæsk, 750 kg Kødboller, 750 kg Skinke, 1500 kg Bayerske Pølser, 100 Rummeter Brændsel o. s. v.

Det er store Tal og det bliver gode Varer, lad os nu haabe, at I kan faa noget ordentlig Mad ud af al det. —

Saa paa Gensyn i Lejren den 16. Juli. I vil nok tage et Par Flæskemærker med, for ellers faar I amerikansk Flæsk, og det skal ikke være rart til gule Ærter.

Spanding.

Lejrens særlige sønderjyske Sang.

Mel.: Hr. Peder kasted Runer —
Du skønne Land med Dal og
 Bakker fagre,
 med grønne Enge og med gyldne
 Agre;
 med Kløfterne, hvor Bækken
 sig gennem Krattet snor,
 og langs med Vejen Hækken,
 hvor Fugleskaren bor!
 Skønne Land! i din rige Have
 Mindets Blomst gror paa Heltegrave
 Mindets Blomst!

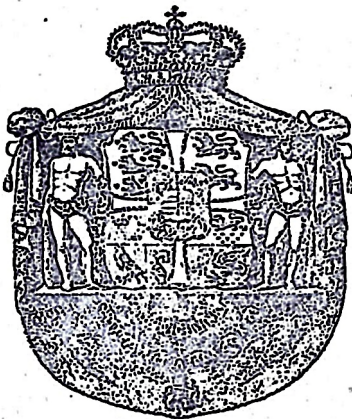
En Kampens Pris din Dejlighed er
 vorden;
 en Bejler kom fra Syd og en fra
 Norden.

Den ene kom i Glansen
 af Rigdom og af Magt,
 og bød dig Brudekransen
 og Herlighed og Pragt.
 Fagre Ord talte han med Liste;
 fagre Ord mange Hjerter friste.
 Fagre Ord!

Den anden rakte Haanden jævnt
 og stille,
 og havde ikke mange Ord at spille.
 Dog var der i hans Stemme
 den gamle kendte Klang,
 som ingen kan forglemme,
 der hørte den en Gang:
 Det var Sang fra din Barndoms Dage,
 Minderøst om din Fryd og Klage.
 Minderøst!

Thi du er vokset af hans egen
 Stamme,
 og du er fostret af den fælles Amme,
 og før han lod dig fare,
 og før han dig forlod,
 før vilde han ej spare
 sit bedste Hjerteblod.
 Ej paa Skrømt for hans Sværd af
 Skeden;
 tunge Slag drøned over Heden.
 Tunge Slag!

Det danske Rigsvaaben.

Blandt de mange gode og smukke
 Minder fra den Tid, da Danmark
 herskede over hele Norden, da
 det var et af Verdensrigerne, og
 da fremmede Folk i Kirkerne bad:
 „Gud, fri os fra de vilde Nor-
 manner“, eksisterer det gamle,
 danske Rigsvaaben endnu.

Ja det danske Rigsvaaben —
 kender I det nu rigtigt? Kender
 I rigtigt de to Vildmænd? Har I
 set saa længe paa dem, at I lige-
 frem synes at se dem stikke frem
 af Krattet, spejdende til alle Sider,
 for saa pludselig at springe op,
 svingede Kollen over Hovedet og
 styrtte sig frem i Kamp med de
 vilde Dyr? Og Kongekaaben med
 Kronen og Ordenskæderne — er
 den ikke pragtfuld; lige klippet ud

Den fagre Kampens Pris har Dan-
 sken vundet,
 og Bruden har sin rette Brudgom
 fundet;

nu vil han Jaord drikke
 alt med sin Liljevand,
 og mellem dem slet ikke
 er Plads til Tredjemand.
 For hun skal rives fra hans Side,
 end en Dyst tør vel Dansken ride.
 End en Dyst!

Edv. Lembeke.

af Eventyret. Og — last not least
 — selve Skjoldet. Har I betragtet
 dets mange Felter, og har jeres
 Hjerter saa svulmet af Stolthed
 over at tilhøre et Land med saa-
 danne Fortidsminder?

Men forstaar I nu, hvad disse
 Felter betyder? Kan I i det hvide
 Kors med de røde Bræmmer, der
 deler Hovedskjoldet i 4 Dele, gen-
 kende Dannebrog? Den øverste
 Aldeling til venstre kender I vel,
 det Felt med de 3 Løver og de
 ni Hjerter? I ved vel, at det re-
 præsenterer selve Danmark. De tre
 Løver satte den gamle Dankonge,
 Valdemar Sej, han, der førte Dane-
 brog mod Esterne, i Skjoldet, kun
 med den Forskel at hans Løver
 var uden Krone, Tegnet paa den
 kongelige Værdighed. De senere
 Konger har lavet Løverne om til
 Leopard, indtil Frederik VI be-
 stemte den nuværende Form. Og
 Hjerterne — hvor vilde det ikke
 altsammen være romantisk, hvis
 blot ikke de fra først af havde fo-
 restillet Aakandeblade, og en se-
 nere, sværmerisk Konge gav dem
 den røde Farve.

Det næste Felt, de to stærke blaa
 Løver, er Symbolet paa Sønder-
 jylland — Gid de snart maa for-
 enes med deres danske Frænder.

Og saa kommer nederst til venstre
 — først de tre Guldkroner, der
 minder os om den Gang hele Nor-
 den var forenet i Unionen og der-
 under vore 3 Kolonier i skøn For-
 ening. For Island Falken, for Fær-
 øerne Vædderen, der i Spidsen for
 sin Flok søger at lave Øernes tynde
 Muld til Uld og Kød.

Dette var saa tamt. Men naar
 Grønland saa lige moder, op med
 en frygtindgydende Isbjørn, føler
 man sig straks beroliget, hvad det
 vilde angaar.

I næste Felt kommer der atter
 9 Hjerter, men denne Gang kun
 1 Løve. Denne synes for i øvrigt
 at være meget yndet i Vaaben-
 skjold, thi Valdemar Sej har
 endog faaet den fra England.

Neden under dette de Gøters
 Vaaben, kommer det frygteligste af
 dem alle den vendiske Lindorm.

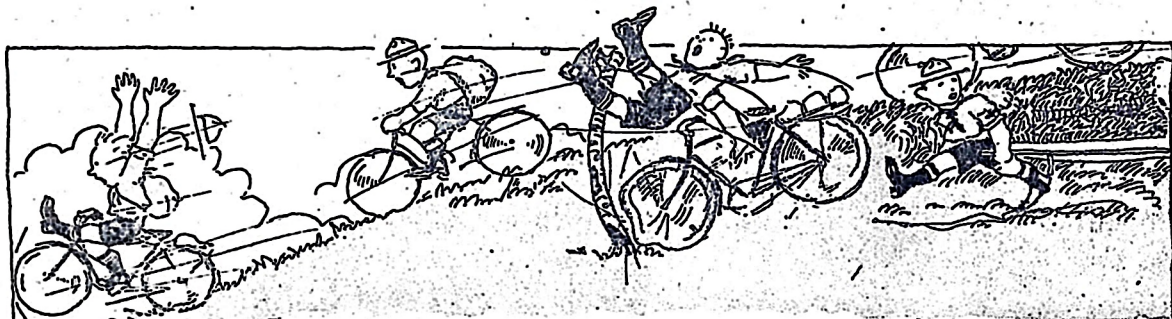
Vi er dog langt fra færdige, ovenpaa dette Hovedskjold, ligger nemlig to blot meget mindre Skjolde. Det største af disse har 4 Felter. Først noget ubestemmeligt, mærkeligt noget, som Holstenerne selv kalder et Nældeblad, uvist af hvilken Grund.

Dernæst en stormægtig, harniskklædt Rytter, svingende et Sværd over Hovedet med den ene Haand, og i den anden holdende et blaåt Skjold med et svævende Guld Kors,

han ligner rigtigt en af de Ryttere, *Ditmarskerne* slog i 1500. Saa er der en dejlig, hvid og stolt Svane, baskende med Vingerne og med en Guldring om Halsen. Den er Symbolet paa Stormarn, der engang var forenet med Holsten. Og endelig et gyldent Hestehoved fra Lauenborg.

Det mindste, hjerteformede Skjold har kun to Felter, et med de oldenburgske, røde Bjælker, og et med et svævende Guld kors paa

blaa Bund fuldkommen Mage til det Skjold den ditmarske Rytter bar, fra Delmenhorst, en By, der ogsaa ligesom Stormarn en Tid var forenet med Holsten under dansk Overhøjhed. — Hele dette herlige, historiske Minde blev samlet i Aar for 100 Aar siden af Frederik VI, og derfor er det, vi netop nu bringer denne Artikel for at i skal minde og kende jert Lands Vaaben. — 0 —

Præmieopgaven om Cykle-Spor.

Opgaven, som fandtes i sidste Nr. af Bladet, lød:

1. Hvorved kan man straks se, hvilket af de to Hjulspor, der er Baghjulets? Dette Spørgsmaal er egentlig for let at forelægge en virkelig Spejder.
2. Hvilken Karakterforskel er der paa de to Hjuls Spor? Hvad er Aarsagen til Forskellen? Denne Besvarelse kræver kun ganske lidt Omtanke.
3. Hvad Vej har Cyklen kørt? Hvorledes kan man undersøge og afgøre det? Dette Spørgsmaal kan udredes igennem Uddybning af Spørgsmaal 2.

Vi har ved Bedømmelsen benyttet følgende Fremgangsmaade:

Straks ved Modtagelsen, af Hr. Telefondirektør Johannsens interessante Opgave sendte vi den til en af vore Konsulenter — en gammel, berømt Spørgjæger og bad ham give os en Løsning herpaa. Denne findes aftrykt nedenstaaende med ledsagende Tegninger.

Med denne som Udgangspunkt stiller Præmietildelingen sig saaledes:

1. Præmie. (25 Kr.) Jørgen Brandt, Hasseris pr. Aalborg.
2. — (15 Kr.) Chr. Christensen, Herning.
3. — (10 Kr.) Aage Kroll, Skelskør.

Hæderlig Omtale fortjener: Hannes Johnson, Vordingborg.

Karl Sjøgren, Køge.

- ad I. Baghjulets Spor gaar ovenpaa Forhjulets og er omtrent lige, modsat Forhjulets, der svinger fra den ene Side til den anden, fordi Cyklisten holder Balancen med Forhjulet.
- ad II. Baghjulets Spor er dybere, bredere og skarpere afsat, da Vægten væsentlig hviler paa Baghjulet.

ad III. Ved lagttagelse af Sporenes indbyrdes Stilling og de døde Genstande, der har været i Berøring med Cyklehjulene.

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

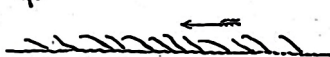

Fig. 4

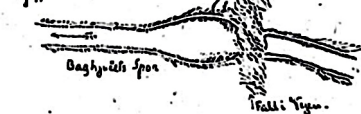

Fig. 5

Fabriksmærket paa Dækkene kan fuldstændig nøjagtigt angive Retningen. Bogstavernes Aftryk i Sporet vil staa omvendt af Bogstaverne paa Dækket (se Fig. 1 a og b) Begge Former findes, da Bogstaverne ofte er vendt paa Hovedet.

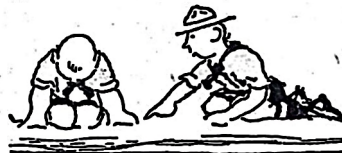
Forringens Spor krummer stærkest, naar det viger bort fra, mindre, naar det atter gaar sammen med Bagringens (se Fig. 1) Dette skyldes, at Cyklisten, naar han er kommen ud af Ligevægt uvilkaarlig vil gøre en Drejning af Styret — jo skarpere, jo langsommere Cyklen gaar — for at komme i Ligevægt igen. Naar Ligevægtpunktet er naaet, vil han holde Styret roligt, til han atter kommer ud af Ligevægt. Som Følge heraf slingrer Forhjulet meget opad Bakke, mindre eller intet nedad. En gammel Spejder vil

heraf kunne slutte sig til Cyklens Fart.

Gaar Cyklesporet over Græs vil Straaene være bøiede i den Retning, Cyklen har kørt (se Fig. III) Paa vaad Vej vil Jorden blive slingret lidt skraat bagud langs Sporet.

Passerer Sporet en Gren eller en Ujævnhed i Jorden vil Baghjulets Slange som Følge af det pludselige Tryk blive presset ud. Sporet vil blive bredere paa den Side Ujævnheden, Hjulet sidst passerede (se Fig. IV).

Passerer Cyklen en Sten vil den blive skubbet lidt frem af Hjulet, dernæst trykket ned i Jorden og endelig kastet et Stykke tilbage (se Fig. V).

Fra Hr. Telefondirektør Johannsen har Red. haft den Glæde, at modtage nedenstaaende Løsning paa Opgaven — altsaa Besvarelsen af Spørgsmaal 3, idet Hr. Telefondirektøren skriver: „Jeg kan godt se, at den af mig angivne Løsning kræver nogen mere matematisk Indsigt, end man kan vente hos de fleste Spejdere. Jeg har engang sagt i Ingeniørforeningen, at Spejdergerningen er en udmærket Fordannelse for dem, der vilde være Ingeniør, og naar jeg har stillet denne lille Cykleopgave, saa er det, fordi jeg tænkte mig, at en saadan ganske vist ikke helt let, men efter min Mening dog ret fornuftige Anvendelse af lidt Geometri, udover hvad der læres i Skolen, kunde vække Interesse hos opvakte Spejdere“.

Cyklens Baghjul sidder fast i Stellet, og Baghjulet har derfor

altid Retning henimod Forhjulet, som sidder i Cyklelængdens Afstand derfra. Helt nøjagtig vilde dette være, dersom Forhjulsgaflen stod lodret. Da den er skraa, fremkommer der en lille Unøjagtighed, dog uden praktisk Betydning. Naar man nu ser paa et bestemt Punkt af Baghjulssporet, og tænker sig Retningen her fortsat, altsaa trækker en Tangent til dette Punkt (en ret Linie, som ikke skærer, men kun rører Sporet i det paagældende Punkt), saa ligger Forhjulets tilsvarende Spor paa denne Tangent og i en Cyklelængdes Afstand. Omvendt hvis man betragter et Punkt af Forhjulets Spor, saa vil man altid derfra kunne trække en Tangent til Baghjulssporet, saaledes at Tangenten rører Baghjulssporet i en Cyklelængdes Afstand fra det betragtede Punkt af Forhjulssporet. Nu kan der maaske findes Punkter af Forhjulets Spor, hvorfra man kan trække to Tangenter til Baghjulssporet, men man skal ikke lede længe, førend man finder Punkter i Forhjulets Spor, hvorfra man kun kan trække *een* Tangent til Baghjulssporet, og saa har man fuldkommen Sikkerhed for, hvad Vej Cyklen har kørt, nemlig fra Baghjulssporet til det paagældende Punkt af Forhjulssporet.

Tegningen paa omstaaende Side 16 viser to Tilfælde af Cyklespor, ganske vist groft overdrevet, fordi de langstrakte Cyklespor er vanskelige at gengive paa et begrænset Stykke Papir. Fig. 1 viser Sporene af en Cykle, der er kørt tilhøjre, Fig. 2 Sporene af en Cykle, der er kørt tilvenstre.

Baghjulssporene er vist med en fuld optrukken Linie, Forhjulssporene med punkterede Linier,

Figur 1.

Figur 2.

saaledes at hver af de smaa Streger angiver en Stilling af Forhjul. I Fig. 1 er der fra en Del af disse Forhjulstillinger trukket en Tangent til Baghjulssporet. Denne Tangent angiver altsaa selve Cyklens Retning, medens den lille Streg i Punkteringen angiver Forhjulets Stilling i det betragtede Øjeblik. I Fig. 2 er der kun vist en enkelt Tangent. Man ser, at fra det paagældende Punkt af Forhjulssporet kan der kun trækkes den ene Tangent til Baghjulssporet, og der har man altsaa fuldkommen Sikkerhed for, at Cyklen er kørt tilvenste.

Med lidt Øvelse vil man meget hurtigt kunne se, hvad Vej Cyklen har kørt, idet man let opdager Punkter, hvorfra der nu kan trækkes en Tangent til Baghjulssporet. Man maa nemlig huske, at en Tangent til en krum Linie kun kan trækkes fra et Punkt, der ligger udenfor Krumningen. Fra et Punkt indenfor en krum Linie kan man jo ikke trække en Tangent; enhver Linie fra et saadant Punkt vil nemlig skære den krumme Linie.

Ved nærmere Betragtning af Cyklesporene kan man finde mange interessante smaa Enkeltheder. Saaledes kan man med lidt Umage finde ud af, hvor lang den paagældende Cykle har været.

Danmark - Norge - Sverrig.

En udmærket Idé — et godt Resultat
Forerkonferencen i Kristiania.

Hvem af jer vil ikke gerne en Tur til Norge eller Sverrig? Tænk jer, om I nu i Sommerferien kunde gaa ombord i Jernbane eller Dampskib med en Billet i Lommen til Kristiania eller Gøteborg, om I der kunde blive modtagne af jævnaaldrende Kammerater for saa sammen med dem at vandre ind gennem det fremmede Land og se nye og dejlige Egne med Klipper og Skov af Gran og Fyr, med Panorama af Dale og Søer og Marker og Elve under jer og høje blaa Fjælde i Horisonten. Tænk jer at ligge sammen med norske og

svenske Kammerater om Lejrbaalet og høre dem tale deres Sprog og lære det af dem, høre dem fortælle om deres Liv, høre dem synge deres Sange og blive Venner med dem saa det kan gentage sig. Ja tænk jer maaske endogsaa eventyrlige Ture gennem uvejsomme Egne, over stride Elve, hvor der ingen Broer findes, op til den evige Sne, og Klatren i vanskelige Bjerge. Det var da noget vi allesammen vilde slikke os om Munden efter. Og I kan tro, at de svenske og norske Drenge vilde finde det dejligt at vandre gennem vore Bøgeskove, mellem vore frodige Marker, i vore hvide Klitter eller over vore brune Heder.

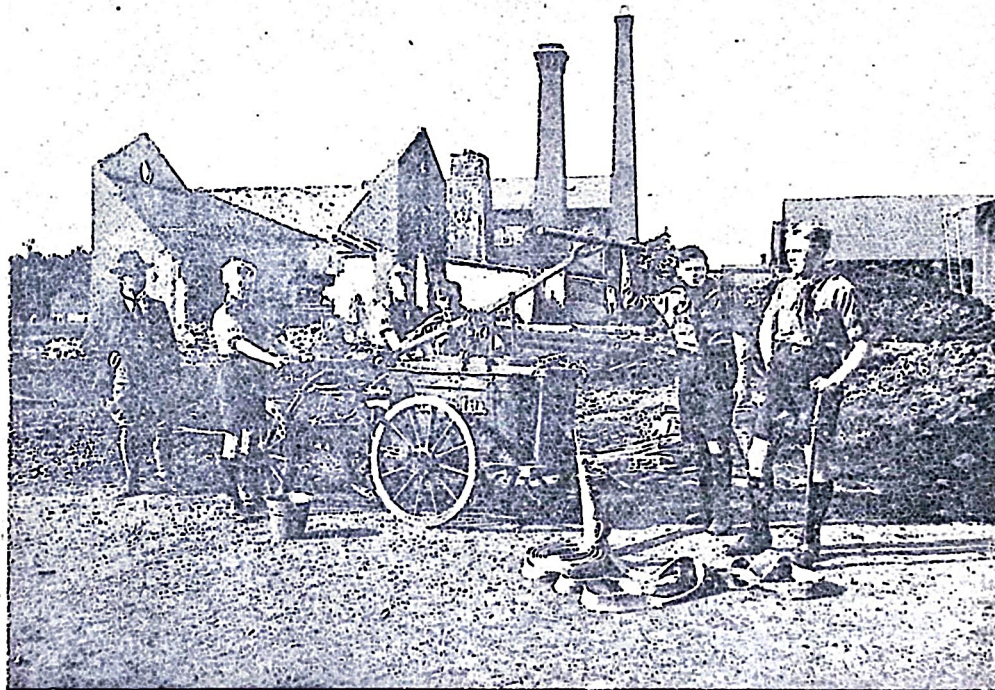
Se det bliver nu ikke i Aar. Men maaske til næste, for fornylig i Kristiania blev vi fra de tre Lande enige om, at vi skulde se at faa Patruljer ud paa Vandreljre i hinandens Lande. Her i Danmark skal jeg tage mig af det, i Sverrig er det Kaptajn Stål fra Kristianstad „svenska Stålet“, som mange af jer kender, og i Norge er det Divisionschefen fra Bergen, Overretssagfører Rieber-Mohn, som ingen af jer kender, men det kommer nok, og han er god nok.

Til September skal I faa Besked om, hvad I skal gøre, for at det skal kunne lykkes jer, men jeg fortæller jer det allerede nu: for det første, for at I kan glæde jer til det, og for det andet, for at I rigtig skal lægge jer efter vore norske og svenske Gæster i Spejderlejren til Sommer. Snak med dem, pump dem, bliv gode Venner med dem, lær at forstaa deres Sprog og synge deres Sange og tænk paa, at det godt kan gaa saadan, at I ser dem igen.

Klavs Vedel.

De Hinnerup Brandfolk.

I „Medlemsblad for Brandinspektorens forening“ Nr. 6/1919 finder vi:

Hinnerup Realskole, hvis Bestyrer er Hr. P. Sejersens Lomdahl, har sin egen lille Spejdertrop -- kun en halv Snes raske Gutter under Tropsfører, Lærer Carlsen.

Troppen har overtaget Stationsbyens Brandvæsen og har for en Tid siden købt en Sprøjte i Viborg, der blev solgt billigt, fordi det var Spejderne, der meldte sig som Købere.

Kommunen gav et Tilskud paa 100 Kr., fordelt paa fire Aar, og Spejderne afholdt en Basar, hvis Overskud gik til Anskaffelse af en ny Slange etc. Troppen foretog jævnligt Brandovelse for at blive fortrolig med Arbejdet, om der skulde blive Brug for Sprøjten, og Brug blev der, ikke alene for denne Sprøjte, men for alle de Sprøjter, som kunde naa til Brandstedet. Og det er

ikke for meget sagt, at de raske og uforfærdede Spejderdrengene gjorde et stort og fortjenstfuldt Arbejde i Aftes. Deres Daad vil være en Spore for Spejdere Landet over, og de vil blive paaskonet ikke alene af Hinnerup Stationsbys Borgere, men ogsaa af Forsikringsselskaber, der skylder Spejderne, at Brandskaden blev saa nogenlunde begrænset.

Straks da Drengene blev opmærksomme paa Branden, stillede de saa hurtigt de kunde under Ledelse af Patruljeføreren, den 15-aarige Per Johan Jørgensen, Son af Pastor Jørgensen i Grundfor. Andre raske Hinnerupdrengene sluttede sig til.

Sprøjten blev trukket ud, Slangen skruet paa, og i Fart gik det mod Brandstedet.

Som praktiske Brandmænd satte Spejderne al Energi ind paa at be-

grænse Ilden. Kobmand Johs. Sørensens Villa, som ligger tæt op ad Trævarefabrikken, var meget udsat for at blive antændt. Resolut entrede Per Johan op paa Taget og her dirigerede han som Straalemester Vandstraalen. Flere Gange havde Ilden fat i Taget, og Heden var overvældende, men Per Johan blev paa sin Post og holdt Stand, trofast assisteret af sine Kammerater.

Da Aarhus Brandvæsen naaede Brandstedet ved halvnatten, havde Hinnerup Spejderne taget den første og ingenlunde lette Torn, og det var lykkedes dem at holde Ilden i Ave, saa den ikke naaede, hvad den truede med, nemlig at blive en Katastrofe for Hinnerup med Standsning og Lammelse af mange Virksomheder.

Handske-Altmuligmandsopgaven.

Vor Præmie er denne Gang gaaet til Norge og tilkendt Kay Pilne, Kristiania. Han skriver:

„Jeg vedsender her en løsning paa Deres Altmuligmandsopgave. Det er en slags holder for skeer el. gaffer og som tænkes brukt på birtene idet man kan hænge den op på teltstaven.

Det øverste av indersiden samt „tommelfingeren“ er klippet av. Likeledes tupperne. Det tilbageværende er fæstet på et stykke træ ved hjælp av ståltråd. Skeene puttes ned i og man lægger tøiet

over for at holde dem så rene og tørre som mulig.

Kay Piene. 9. Kria Trop.
Ullevoldsvn. 121, Kr.ania.

„Morsomt nok er samme Ide (Skeholder) benyttet af *Oscar Eriksen*, Silkeborg. Hans er lavet af en gammel Tøjhandske, og vi anerkender hans Bemærkning „for at den skal hænge mere sikkert hænger den i en gammel Finger“. Meget god er ogsaa *Steffen Langes*, 12 Østerbro, Løsning: en lille Taske, beregnet til Anbringelse i Bæltet og i „Fingrene“ var Lappe- og Sygrejer.

Nu Sommer-Maanederne stopper vi lidt med Altmuligmands-Opgaverne, men tænker iøvrigt paa at optage dem til Efteraaret igen. De mange Løsninger tyder paa Interesse for disse Opgaver, og kan de efterhaanden bidrage lidt til at aabne Øjnene for, at man i mangfoldige Tilfælde kan klare sig selv — er Red. Ønsker opfyldt.

Vi lovede engang at give nogle praktiske Vink til dem af jer, der i Fritiden morer sig med at udføre smaa elektriske Installationer og Eksperimenter. For Tiden er alt, hvad man skal købe af den Slags saa urimeligt dyrt, saa det gælder at kunne klare sig med,

hvad man kan finde paa Pulterkammeret eller andre Gemmesteder for „Affald“ —

Oftre har man Brug for Isolatorer til at hefte blanke Ledninger paa. Man kan hertil udmærket benytte smaa Medicin- eller Eau-de-Cologneflasker. Man tilskærer en Træprop (ikke for kort), saa den passer snævert i Flaskehalsen. Træproppen sømmes fast, hvor man vil have Isolatoren anbragt, og Flasken presses ind over Proppen. Flaskehalsen egner sig da udmærket til at anbringe Ledninger om. — Skal elektriske Ledninger sammenføjes, udføres dette ofte rent forkert. Det gælder om, at Berøringen mellem de 2 Stykker bliver saa inderlig som mulig. Man skraber dem først blanke med en Kniv eller Sandpapir i ca. 40 mm Længde og bøjer derpaa ca. 25 mm af Enderne i ret Vinkel. Ledningerne hages nu fast i hinanden, og de frie Ender vindes skruiformet henholdsvis om det Ledningsstykke, hvortil Enderne ikke høre (se Fig. 1).

En Fejl begaas ofte, hvor man skal fæste en Ledningsende med Skrue. Man maa her altid sørge for, at Ledningen er viklet saaledes om Skruespindelen (se Fig. 2), at den ved dennes Tilspænding trækkes endnu bedre til ved Omdrejning til højre. Lægges Ledningen som vist i Fig. 3, er den tilbøjelig til at glide ud.

Hvor man skal fæste en Ledning i Murværk, f. Eks. i et indvendigt Hjørne, er det ofte vanskeligt at faa Søm eller Hage til at sidde fast i den løse Kalk.

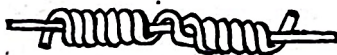
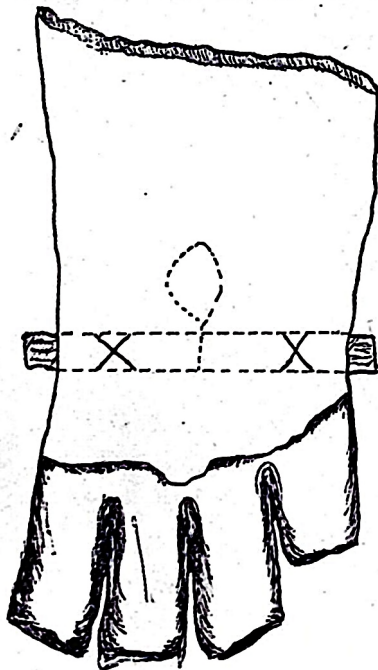

Fig. 1.

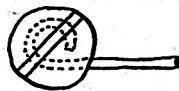

Fig. 2.

Fig. 3.

Man bør her altid bore et Hul med ca. 1 cm. Diameter og heri drive en Træpind, saa den staar lige med Væggen. Sømmet slaas da bagefter let ind i Træpinden, og Forbindelsen er sikrere. Den samme Fremgangsmaade er forøvrigt hensigtsmæssig, hvor man skal hænge et tungt Billede op paa en Murvæg. —

Man maa vogte sig for at faa Kurrer paa Metaltraad, navnlig isolerede Ledninger. Kurrerne maa altid omhyggeligt rettes ud, forinden Traaden strammes, ellers

risikerer man usynlige Brud, der kan volde meget Besvær. —

Paa en let Maade kan man undersøge, om et Ledningssystem er i Orden, ved at man „smager“ Strømmen. Man fører de 2 Ledningsender, som ved Berøring skal slutte Strømmen, samtidig forsigtig mod Tungespidsen. Er der selv svag Strøm, vil man mærke en syrlig Smag. Naturligvis maa denne Fremgangsmaade kun anvendes ved svage Spændinger indtil 5—6 Volt. —

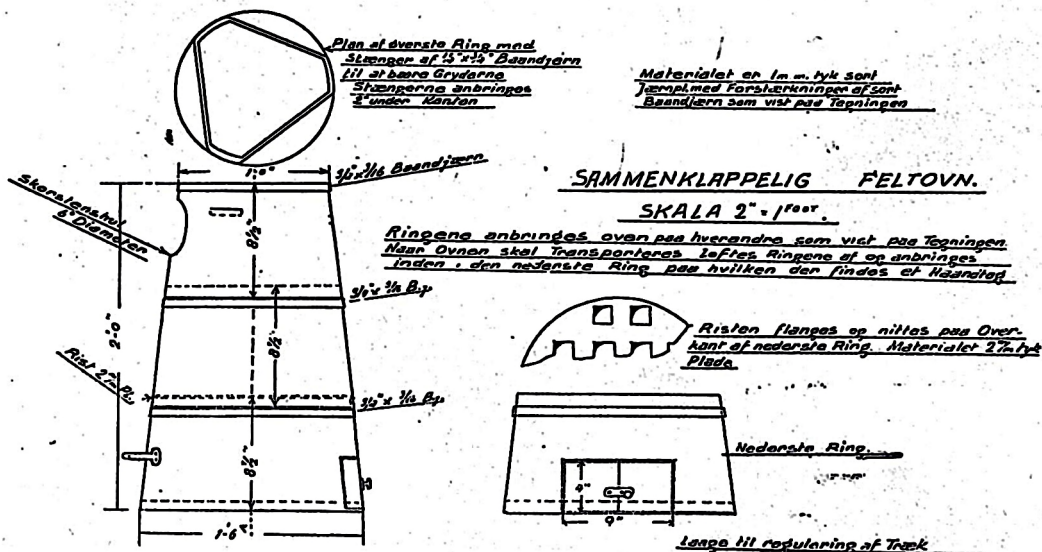
At udføre Eksperimenter med

Elektricitet er altid fornøjeligt og lærerigt, og vi skulde ønske i denne Rubrik at faa fortalt, hvad sikkert mange af jer ved simple Hjælpemidler har konstrueret paa det elektriske Omraade.

En sammenklappelig Feltovn.

Konstrueret af Patrouillefører H. Hastrup, Svendborg.

Svendborg 4-6-1919

H. Hastrup

Vore Divisionschefer

og deres Divisioner.

V

Københavns Divisionen.

Kaptajn Otto Schmidt.

Lig en Fugl Phønix opstod Divisionen efter Sommerferien 1916 paa Resterne af de gamle Divisioner fra Hovedstadens indre By og Forstæder.

Dette skete ved et Magtsprog fra oven og blev til en Begyndelse ikke hilst med synderlig Glæde, men Tiden har vist, at det var et lykkeligt Træk at samle alle Hovedstadens Spejdere under en fælles Kommando.

Det var i Virkeligheden ganske unaturligt, at disse mange, smaa Divisioner eksisterede og førte deres eget Liv. De hindrede i hvert

Fald en fuldstændig Udvikling af den rette Korpsaand, de naaede sjældent udover en vis Bydelspatriotisme. Det samme gælder den Dag i Dag for Troppenes Vedkommende. De bærer endnu Navn efter de forskellige Bydele, skønt et meget stort Procenttal af Spejderne slet ikke bor i den paagældende Bydel. Der tales nok om den Traditionens Glans, der staar over enkelte af disse Troppe. Jeg frakender ikke Traditionen en betydelig moralsk Værdi, men alligevel. — Naa ikke mere om dette, jeg ved, det er et meget kildent Spørgsmaal at berøre. Godt er det imidlertid, at vi nu er „Københavnere“, det vil lære os at føle os som Sønner af vor smukke By, Taarnenes Stad.

Vi husker vor første Chef, Løjtnant Lunn og hans knaldende Kommandorøst.

Vi mindes hans Efterfølger Premierløjtnant Ankjær og hans glade, veltroede Ansigt, der spredte Lys og godt Humør, hvor det viste sig.

Jeg var desværre lidt langt fra Skuepladsen, da vor nuværende Chef, Kaptajn Otto Schmidt, i April 1918 overtog Kommandoen. Denne Begivenhed fandt Sted ved en Parade i Vanløse (uha! hvor de to Ord passer daarligt sammen), og stod vist i Forbindelse med en vis agrarisk Kampagne, der heldigvis nu tilhører Fortiden.

Lykkeligvis staar vor Chef da med begge Ben lige midt i Nutiden til Glæde og Gavn for os alle.

Der var vist en Tid, hvor det kneb lidt for Chef og Førere at finde hinanden. Det tager altid nogen Tid at finde sig tilrette i noget saa ejendommeligt som Spejderbevægelsen, især for en ny Mand, men paa utrolig kort Tid er Kapt. Schmidt vokset sammen med sin Division, ikke mindst med Drengene. Det er netop, naar han samler Drengene fra en Tropp omkring sig, at man lærer hans

værdifulde Egenskaber som Chef rigtig at kende.

Naar den første Skyhed ved „Chefens“ Nærværelse har foretaget sig, saa er Isen brudt. Der kommer et lunt Blink i Øjnene, og det lyse Overskæg formaar knap at skjule den Humor og det Vid, som er Nøglen ind til Drengesjælen. Spørgsmaal og Svar svirrer gennem Luften som Pile, Drengene er helt med. Det er noget af det helt ideelle, en faderlig Kammerat. Vi kan læse det i Drengenes Øjne, der straal af Liv og Modtagelighed. Men det, der alligevel har skabt Glorien om Chefen, det er hans eminente Hukommelse for Drengenes Navne og de forskellige Smaating, som knytter sig til hver enkelt.

Han ved ganske nøje, at Peterskal bære 2 Aarsstjærner eller at Poul har Ryttermærket. Han kan huske, hvor han sidst har mødt den eller den, og det imponerer Drengene, det fanger dem, det gør dem trygge og glade, og det faar dem til at holde af en saadan Chef.

Kaptajnen er i den nøjeste Kontakt med sine Førere i et Samarbejde, der er vanskeligere end de fleste Udenforstaaende aner. Der fordres et ganske betydeligt Fond af Smidighed og diplomatisk Sans for at faa saamange forskelligeartede frivillige Kræfter til at arbejde sammen uden større Gnidning, og det har Kaptajnen vist, at han forstaar.

Vi har det forud for de andre Divisioner, at vi er midt i Brændpunktet for de fleste store Begivenheder i vort Land, men det har samtidigt den Skyggeside, at det spreder vort Arbejde til Skade for det indre Arbejde i Troppene.

Alt ialt ser det dog ud til, at vi er inde paa en roligere Bane, og med Kaptajn Schmidt ved Roret kan vi trygt styre Fremtiden imøde.

Bonde.

Patentbureauet for Raab.

Patent Nr. 7.

Tilhører Skive Tropp.
Skive Tropp
trækker op.

Patent Nr. 8.

Tilhører Charlottenlund Tropp.
Føreren: Charlottenlund
Drengene: „Hil—Hil“ (kort og skarpt).

Patent Nr. 9.

Tilhører Assens Tropp.
Hep! Hep! Hep!
Lad det gaa lidt „tjep“!

Patent Nr. 10.

Tilhører Ringsted Tropp.
Rask gaa paa,
Viber smaa,
saa kan Maalet snart vi naa.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14 er aabent fra 12—5 1/2.

Københavns Division.

1. Bytrop.

Maser som sædvanlig vældigt paa. Vi holdt en stor og vellykket Sct. Georgsfest i „City“. Vi har deltaget i Salget af sonderjyske Blomster og „Røde Kors“ Mærker (en enkelt Spejder solgte over 1000 Mærker). Der er taget en Del Duelighedstegn, samt 5 Bæltmærker for 45 km., 8 for 60 km og 1 for 70 km paa 12 Timer. En Spejder af Korpsen har faaet Broncekorset for Livredning. Week-end Lejren er i fuld Gang. Vi har faaet overladt Rosenborg Eksercerplads til Træning til Olympiaden.

Der er indenfor Troppen dannet en „Wood-craft Club“, og en fotografisk Club er under Dannelse. Pinselejr ved Esrom Sø.

Thingsted.

Leverandør til

Københavns Div.

Nørrebro Kolonne.

Det er længe siden „Vor Ungdom“ har bragt Bud fra Nørrebro. Grunden dertil maa dog ikke søges i, at vi ikke har bestilt noget, men i, at vi ikke holder af at prale af vore Bedrifter. Naar vi derfor alligevel har besluttet os til at meddele lidt om „Dagligt Liv paa Nørrebro“, er det fordi man let and Steder kunde gaa og tro, at der, som sagt, ikke blev bestilt noget og det er ikke helt rigtigt — tværtimod. Selvfølgelig deltog vi i Spejderugen. Vi solgte 6000 af „den sonderjyske Blomst“ (solgt af 22 Spejdere); vi havde Patruljegudstjeneste Skærtorsdag; og Langfredag uddelte vi Blomster. og Grene i „De gamles By“ og paa Alderdomshjemmet i Guldbergsgade; og om Lørdagen havde vi Byens Dag efter Aftale med Hr. Borgmester H. C. V. Møller Trafikoptælling paa syv Steder i det indre København.

Iste og 2den Paaskedag deltog vi i Københavns-Divisionens Øvelse i Hilerods Omegn, og paa denne Tur fik Troppen overrakt en Røvehale som en Paaskønnelse af vor Hjælpetjeneste under den spanske Syge. Naa — og saa blev Tropsforeren syg og vi holdt Sankt Georgsfest uden ham, hvad der var kedeligt for begge Parter. Sankt Georgsdagen bragte os forøvrigt en gladelig Overraskelse, den nemlig, at Spejderchefen og Frue var Gæster hos os.

Paa denne Dag blev Kolonnen oprettet; og faa Dage efter var 2den Nørrebro Tropa startet, med Seminarist Gested som Tropsfører. Tropsfører Greisen, 1. Nørrebro er konstitueret som Kolonnechef. I Begyndelsen af Maj blev 3. Nørrebro Tropa oprettet; og vi haaber snart at udvide Kolonnen med et Par Troppe til.

Desuden har vi igen i Aar taget fat paa Kartoflerne, og nogle af os har allerede lagt adskillige Pund (eller Kilo) paa Kartoffelmarken. Vi haaber herigennem at faa en god Indtægt til den altid slunkne Tropskasse.

Forøvrigt har vi syet nogle Telte, og smigrer os med, at de er de bedste og fineste Spejdetelte i hele Landet; men nu faar vi se til Korpslejr, hvor vi møder mandsstærke frem.

C. R.

TELTE - vandtæt imprægneret
Teltduk
amerikansk Armyduck
J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

Sydsjællandske Division.

1. Næstved

har siden sidst haft følgende Øvelser og Møder:

Tirsdag den 20. Maj. Tropsmode, hvor Tropsforeren talte over Emnet „Vær beredt“, hvorefter alle Spejdere paa højtidelig Vis aflagde Loftet.

Tirsdag den 3. Juni. Alarmeringsøvelse fra 8—10 Aften. Grundlovsdagen den 5. Juni. Eftermiddagsøvelse fra Kl. 2—6.

Brug kun

Vegetariske Retter i Danser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug. Alt i Konserves og tørrede Frugter føres.

..... „SANA“
Telf. 5650. Skindergade 28

7., 8. og 9. Juni. Pinselejr ved „Christinelund“ (Præsto Fjord), hvis Lade og Omgivelser Hr. Forpagter Rasmussen velvilligst havde stillet til Raadhed. 30 Mand deltog i Pinselejren, der var yderst vellykket. Bl. a. var Lejren udsat for et natligt Angreb af Vordingborgspejderne.

Den 14. deltager Spejderne i Salget af Danmarksamfundets Dannebrogsslag. I Troppen, der nu tæller 39 Spejdere, arbejdes der iøvrigt paa Storkompagnen, 1. og II. Klasses Proven. Og saa trænes der naturligvis til Sommerlejr.

Storehedinge Tropa.

Maaske det kunde interessere vore Spejderkammerater i andre Byer, at høre om rask lille „Fodtur“ 4 Storehedinge Spejdere Natten til St. Bededag begav sig ud paa.

Vi var 4 Mand — 2 Patruljeførere — 1 Korporal — og undertegnede. Turen gjaldt Storehedinge—København paa mindre end 10 Timer.

Vi startede fra Storehedinge Torsdag Nat Kl. 2.

Naturligvis blev vi strengt kontrollerede under hele Turen af Koge- og Roskildespejderne.

Da vi naaede Taastrup — Storehedinge—Taastrup 6 Mil — faldt Patruljefører Max Hansen og Korporal St. V. Petersen af, og da Glostrup blev passeret faldt Patruljefører K. Michaelsen af. Undertegnede „kravlede“ saa den sidste 1 1/2 Mil alene og ankom til Maalelet Kl. 11³⁰. Turen blev tilbagelagt paa 9,38 Timer. Naturligvis var det de loddende Løbeløstæppler for Fodspor, som havde forledt os.

B. Bendtsen.

Enhver rigtig Spejder

laver selv sin Suppe af
„THOR“ Kødekstrakt

Hellerup Division.

Grundet paa forskellige Omstændigheder har Divisionen først kunnet afholde nogle af Dagene i „Spejderugen“ i Maj. Søndag den 18. fandt saaledes Spejderopvisningen Sted. Ugen for udeltes gratis Adgangskort og Programmer, og Lørdag den 14. holdtes Generalprobe. Der var mødt et talrigt Publikum, da Festen begyndte Kl. 4, og da Folk gik hjem Kl. 7, havde Spejderbevægelsen vundet adskillige Tilhængere. Det righoldige Program gav et interessant Billede af Spejderlivet; Folk saa Bygning af Zuluhytter,

Konditor Thorv. Jensens Eftf.
Strandvej 167. Ernst Schlenzlg. Tlf. Hell. 134.
Is og Isanretninger i mange forsk. Dessins
Overflødigdheshorn - Kransekager
Lagkager og Fromager

Omhyggel. Ekspedition. - Varerne forsendes overalt

Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
Strandvej 189 - Tlf. Hellerup 879y

Barbersalonen „Elegant“
er Hellerups første Barbersalon.

Specialitet:
Ansigtsmassage
Hovedmassage
Rational Behandling mod Haaraffald

AXEL VELDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
og engelske do. med Gobelinstof.
Specialitet: *Overpolstrede Møbler.*
Hovedforretning:
Strandvej 187. — Telf. Helrup 76

Stort Lager og Udstilling
af Egetræs- og polerede Møbler
Strandparksvej 11. Telf. Helrup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, samt Markiser
og Dekorationsarbejder anbefales.

== Altid det nyeste for Sæsonen! ==

Hovedforretningens Priser.

Strandvej 163. **ILLUM.** Telf. Hell. 324.
692.

Vestsjællandske Division.

1. Ringsted Trop.

Svensk-dansk Spejderstærne
i Ringsted.

Efter udsendt Indbydelse har Troppen
i Pinsen haft stort svensk Besøg, idet

Lejrslagning, Lejrlege og horte Lejr-
sange; der var Kajakroning, Kærre-
sercits, Spejddret, Patruljemøder à 20
Min. og en fingeret Ildebrand; der var
meget mere, Folk blev stadig holdt i
Aande, og Resultatet af Opvisningen
var 19 ny Rekrutter og mange passive
Medlemmer. Lørdag den 24. var fast-
sat til „Mors Dag“, og nu mangler Di-
visionen kun „Gamles og syges Dag“,
men et Udvalg er i Gang med den. —
Endvidere har Divisionen deltaget i
Røde Kors Ugen og Lørdag d. 10. af-
holdtes en „Meldingovelse“ ved Van-
gede. Søndag den 25. var Patruljerne
enkeltvis paa Tur som Led i Konkur-
rencen „Bedste Søndagstur“. Lørdag
den 31. tog Divisionen paa Week-end
Lejr ved Vesselsminde. — 2. Kl. Sko-
len holder stadig ugentlige Møder.

Bogtrykarbejde

til gængse Priser leverer

Hellerup Bogtrykkeri
Kommunens ældste Bogtrykkeri

(Indehaver: Johan Henrikson)

Hellerupvej gennem Porten Nr. 8
Tlf. Hellerup 334

dansk og svensk Fane og det svenske
Musikkorps i Spidsen marcherede til
Torvet, hvor Ordningen af Indkvarter-
ringen fandt Sted. Alle Gæster blev ind-
kvarteret hos Spejderkammerater eller
Byens Borgere, der med stor Elskvær-
dighed stillede Kvarterer til Ræddighed.
Eftermiddag og Aften tilbragtes i kam-
meratligt Samvær. 1. Pinsedag Kl. 7
Morgen stillede begge Tropper paa Tor-
vet med Musik og Fane og med disse
i Spidsen marcheredes til Lystanlægget,
hvor der musideredes skiftevis af
Ringsted og Malmø. Ved Indmarch
paa Pladsen modtoges Gæsterne med
en svensk Nationalsang af Byens Or-
kester, hvorfor „Malmø“ kvitterede ved
at spille: „Der er et yndigt Land“. Efter
ca. 1 Times Forløb og efter at
henholdsvis svenske og danske havde
gjort Honnør for deres Fane, skiltes
man for senere — Kl. 10 — atter at
mødes til fælles Kirkegang i den ær-
værdige St. Bendts Kirke.

Kl. 12¹⁵ stod begge Tropper opstillet
til Parade paa Torvet for at modtage
Gæsterne fra Helsingborg, der efter at
være budt velkommen fordeltes til de-
res Kvarterer. Kl. 3 mødtes alle igen
for under Ledelse af Pastor Gjelstrup
at bese St. Bendts Kirke. Til Slut mod
man Udsigten fra det høje Taarn, hvor
man i Fællesskab endte med at synge:
„Du gamle, du fria“ — — — ud over
den lille By. Eftermiddagen tilbragtes
med kammeratligt Samvær, Fodbold-
kamp o. m. m.

Om Aftenen Stævne i Lystanlægget,
hvor der holdtes Taler af Oberstløj-
nant Bang og de forsk. Tropsforere,
afslut af skiftevis nationale Sange og
Musik af det svenske og danske Musik-
korps. Aftenen sluttedes ved et fest-
ligt Samvær ved en Kop Kaffe under
de hyggeligste og venskabeligste For-
mer.

2. Pinsedag Kl. 8 foretoges en
Marschur med Musik og Fane til den
nærliggende „Kærehave“, hvor Hus-
mandsskolen elskværdigt blev forevist
af Forstanderen, og begge Musikkorps
gav et Par Numre for Eleverne.

Kl. 12³⁰: Parade paa Torvet for
Malmø Spejderne, der med fuld Hon-
nør fulgtes til Banegaarden, hvorfra
den sidste Hilsen og kraftige Hurraer
sendtes dem for deres Besøg og de
fornøjelige Timer, vi havde tilbragt
med hinanden.

Kl. 4: Under samme Former toges
Afsked med Helsingborg Spejderne,
fulgt til Banegaarden af Ringsted
Troppen.

Dermed sluttede denne minderige og
for alle Spejderne uforglemmelige, in-
terskandinaviske Festlighed og Sam-
menkomst, hvis videre Udvikling agtes
fortsat i Fremtiden for at skabe god
Forståelse og Samarbejde mellem Nor-
dens Spejdere. „Alle Spejdere er
Brødre“ — — — — — g.

„Malmø scoutkôr“ III. Kolonne sendte
50 Md. under Ledelse af Kolonnechef
Bromberg og „Helsingborg Spanarkôr“
sendte 9 Md. under Ledelse af Kôrchef
Nils Dählssan (alle Patr. forere). Malmø
Spejderne ankom Lørdag d. 7. Juni
Kl. 5 og blev paa Banegaarden mod-
taget af Ringsted Spejdertrop. Med

Fyens Division.

Odense Kolonne.

Maj Maaned har været en af de bedste, men ogsaa travleste, Kolonnen nogensinde har haft. Der har været afholdt stor Opvisning med Lejr paa Eksercerpladsen. Mange hundrede Mennesker var til Stede. Efter Opvisningen har der været stor Tilgang af nye Medlemmer. Den for kort Tid

siden inddragne 2. Odense Tropp er oprettet igen og desuden er 3. Tropp dannet. Som Førere for 1., 2. og 3. Odense Tropp fungerer henholdsvis Th. Holmgaard, Th. Munch Andersen og Lærer, Løjtnant Junge. Kolonnens Chef er "Spejderfar", Fabrikant C. Black. Troppen har i Maj haft 3 Week-end Lejre og i Juni en 3 Dages Pinselejr ved Slipshavn pr. Nyborg. Kolonnen tæller 98 Mand.

Odense Kolonne -- Parade for Opvisningen.

Lolland-Falsters Division.

1. Maribo.

Den 3. Maj deltog en Del af Troppens Dreng i Salget af Røde Kors-Blomsten, Bøger og Lodsedler. Drengene solgte for ca. 300 Kr. i det hele.

Søndag den 11. Maj fandt den store Troppskonkurrence Sted — og dannede en Art sidste Haand paa Værket til Foraarsturneringen. Konkurrencen begyndte Kl. 9 Form. i Bangs Have, hvor man som Indledning holdt Flagparade, og Troppsføreren sagde et Par Ord om og for Flaget. 9^{1/2}—11^{1/2} gik Orienteringsløbet af i Overværelse af en Masse interesserede Forældre og Venner.

Efter Middagspausen tog man fat med fri Idræt og Spejderidræt paa en — dertil udmærket og egnet — Eng i Bangs Have. Idrætsøvelserne overværedes af en meget talrig Tilskuerskare.

Resultatet af Konkurrencen blev, at 1. Patrulje vandt begge de to Solvplader, der var udsat — den ene for Orienteringsløbet og den anden for det bedste Gennemsnitpoints i samtlige Øvelser. At 1. Patrulje sejrede saa overlegent afgiver et smukt — og lærerigt Eksempel paa, hvor meget det har at sige, at Patruljeføreren har arbejdet sine Dreng sammen og selv tager en kraftig Haand med. Dette var nemlig i udpræget høj Grad Tilfældet her. Føreren var en af den allerrigtigste Sort! — løvrigt var der udsat en Del Enkeltpræmier til de flinkeste Spejdere i de enkelte Idrætter.

Troppskonkurrencen var en Fest! — for store og smaa; en Dag vi sent vil glemme.

Den 16. Maj deltog Troppen — med meget fint Resultat i Foraarsturneringen i Nykøbing.

Vestsjællandske Divisions 1. Foraarsturnering.

Der var Liv paa det ellers saa stille Torv i Slagelse Pinsedag, Kommandoraabene lød og man mærkede en Feststemning i Luften. Hele Divisionen blev formeret til Parade, Fanen blev ført til højre Fløj; et Øjeblik efter blev der meldt "Præsidenten kommer". Giv Agt præsentere — giv Agt se til højre. Præsidenten, Oberstløjtnant P. Hammershøj passerede Divisionsens Front, hvorefter Divisionschefen i en kort Tale overgav Divisionen til Præsidenten, der bød Spejdere velkommen og erklærede Vestsjællands Divisionsens 1ste Turnering for aabnet. Derefter samlet Kirkegang for Divisionen i Sct. Mikkel's Kirke.

Kl. 2^{1/2} Em. stillede Divisionen atter, og den virkelige Konkurrence tog sin Begyndelse. Man begyndte med Ambulanceøvelser. Flere af Holdene præsterede noget rigtig pænt, men hvad der var fælles for alle Holdene — man mærkede aldeles ikke *Patruljeførers* Ledelse.

4 km Løb fuldførtes med 16 Min. 15^{3/4} Sek. for Nr. 1.

100 m Løb over 14 Aar fuldførtes med 13^{3/4} Sek.

100 m Løb under 14 Aar fuldførtes med 14^{3/4} Sek.

Hvad der særlig vandt Publikums Interesse var Fem-Kampen med Stopning og Lapning, Kast m. Redningsreb, Splejsning og Besnøring, Gravning af Kogehul og Pakning af Rygsæk.

Konkurrencen overværedes af ca. 1000 Mennesker. Den næste Dag var helliget et kombineret Forhindrings- Orienterings- og lagttagesløb. Ved dette Løb ser man først rigtig, hvad en Spejder er værd. Forhindringerne var en Aa og et Plankeværk, derefter fik hver af de 3 Mand udleveret et Kort over Skoven med indtegnet rød Streg, som de skulde følge enkeltvis og de vilde atter mødes hvor den røde Linie endte. Det viste

sig, at af 14 Hold fuldførte kun de 4 Hold det rigtigt, idet flere af de andre Hold ikke havde fulgt den røde Linie nøjagtigt. Lobet var 4 km, og det bedste Hold, 1 Sorø Trop, fuldførte det paa 49 Min. I hvilket er en særdeles pæn Præstation.

Om Aftenen foregik den festlige Afslutning paa Turneringen. Tropsraadets Formand bød Velkommen og udbragte et Leve for Hs. Majestæt Kongen, derefter gennemgik Divisionschefen i Korthed Turneringens Forløb og bad Præsidenten udlevere Præmierne. Spejderne blev kaldt frem og under rungende Klapsalver modtog de lykkelige de smukke og værdifulde Præmier der var udsat. Til Slut uddelte Divisionschefen et Par specielle Præmier, et Sølvbæger udsat af Prmlt. Gredsted, til en rask Spejder, der har vist en rask, kæk Optræden. Det blev tildelt S. Aa. Riis, Nykøbing, et andet Sølvbæger, udsat af Revisor Bruun, blev tildelt Einar Olsen, Skelskør, der i Begyndelsen af Forhindringsløbet rev sit Knæ meget alvorligt og som fortsatte Lobet, for ikke at sætte sine Kammerater ud af Øvelsen, skønt Blodet strømmede ned af Benet. Til Slut overrakte Divisionschefen Redaktør Larsen, Skelskør, Korpssets store Hæderstegn som Tak for Redaktørens store Arbejde.

Derefter talte Præsidenten smukt til Spejderne, mindede dem om, at det gjaldt først og fremmest, at blive gode *danske* Borgere og sluttede med et Leve for Danmark. Efter endnu et Par Taler begyndte Dansen og smukt og stemningsfuldt forløb Aftenen. Endelig Kl. 12^{3/4} traadte Divisionen an, Divisionschefen bragte Spejderne en Tak for de udmærkede Dage og til Slut sang alle „Der er et yndigt Land“.

Turneringen var endt, Spejderne drog hver til sit, men alle enige om, at Divisionen har sat sig et Maa, at komme frem i første Række blandt Korpssets Divisioner, som selv om det vil koste Arbejde og Anstrengelser *skal* naas.

Foss.

Kendte Randers Firmaer.

Kjær Knudsen.

Vindjakker og Ollefrakker.

Spejderbeklædning.

Tlf. 855. Randers. Tlf. 855.

H. F. Christiansen.

Stort Udvalg i
Telf. 567. Cykler - Cykledele - Gummi. Telf. 567.
Alle Reparationer udføres.
Vestergade. - Randers.

Anders Marcussen
Skotøjsfabrik og Udsalg

Telef. 387 : - : Randers

Harder & Grundtvig
== Randers ==

Kendte Hobro Firmaer.

A. KIBSGAARD MIKKELSEN
MUSIK- OG BOGHANDEL
== HOBRO ==

Fedevarer, Konserves og Ost.
Th. Nygaard.

Husk Musikhuset i Hobro.
Th. 312. K. K. Andreasen.

Fest- og Lejlighedsgaver

Brdr. Nielsen,

Juvelerere og Guldsmede.

Nørrejydske Divisions Foraarsturnering.

I straalende Vejr og glimrende Omgivelser afholdtes Divisionens aarlig tilbagevendende Turnering i Pinsen. Turneringen var i Aar henlagt til Aalborg.

Det er et ikke lille Maskineri, der skal sættes i Gang ved en saadan Lejlighed, naar ca. 400 Dreng skal indkvarteres og bespises, men Aalborgkolonnen havde vist sig Opgaven voksen, saaledes at det var klappet og klart, da Drengene kom.

I Pinsedag stillede Divisionen paa Nytorv, hvor Fanen blev fort til højre Fløj og Divisionen afleveret til Chefen, Korpslæge Hartvig Møller.

Divisionen afmarcherede nu til Øvelsespladsen, hvor man gik i Gang med Dagens Program.

Øvelserne gik hurtigt og let fra Haanden under livligt Bifald fra den store Tilskuerskare, hvor vi bemærkede Stiftamtmand, Kammerherre Backe, Aalborg, Divisionschefens Frue, Kaptajn Bennike, Viborg, samt talrige Officerer fra den stedlige Garnison.

Kl. 12 var man naaet gennem alle Øvelserne, som omfattede: Løb, Ambulanceøvelse, Signalering m. m., og man traadte af for at stille igen om Eftermiddagen paa Torvet i Nørre Sundby, hvor fra det store Orienterings- og For-

Chr. Grønkjær.
Blomster- og Kranseforretning.
Telef. 205. Hobro. Telef. 205.

Solide Rygsække
anbefales.

Fr. Buhl, Hobro.

Hobro Cyklelager.
Fr. Mikkelsen.

Møbel- og Ligkistelageret
bedes erindret. Telf. 250.

A. P. JANSEN.

hindringsløb begyndte. Løbet strakte sig over en Strækning af 8 km og Opløbet fandt Sted ved Skansebakken, hvor man samledes om Lejrbaalet. Her kappedes Troppene om at underholde det store Publikum paa bedste Maade, og man maa sige, at det var ikke smaa Opgaver, de enkelte Troppe havde stillet sig. Men ogsaa her forløb alt tilfredsstillende, et Bevis for den Nidkærdhed og Interesse, der arbejdes med i Divisionen.

2 Pinsedag gik man i Gang med at slutte Øvelsesprogrammet, saaledes at Sejrherrerne var udpegede i hver enkelt Øvelse.

Den sidste Time blev anvendt til en lille Bokseopvisning, hvor Publikum havde Lejlighed til at se, hvor vidt Troppene havde drevet det i denne meget populære Sport, og det var en Fornøjelse at se Aalborg - Kolonnens Deltagere som hele Vinteren havde arbejdet under kyndig Vejledning. De stod betydeligt over de øvrige, hvilket havde til Resultat, at samtlige Præmier gik til Aalborg.

Kl. 12 traadtes der af, og Eftermiddagen var helliget Privatlivets Fred. Om Aftenen Kl. 8 samledes man til en lille fornøjelig Fæst med Damer i Haandværkerforeningen, hvor Præmieuddelingen fandt Sted.

Men en Fest kan nu være nok saa vellykket, man kan dog altid finde en eller anden sørgelig Begivenhed. Dette skete ogsaa her, idet Divisionschefen Korpslæge Hartvig Møller tog Afsked med Divisionen, idet han trak sig tilbage fra den Post, som han i ca. 9 Aar har beklædt, og hvorfra han har ledet Divisionen frem til Hæder og Ære. Med Undtagelse af ovenstaaende var det helt og holdent en saare vellykket Turnering, fuld af Solskin og godt Humør, saaledes som det altid bør være, naar Nørrejylland Division kaldes paa sine Drengene.

—n.

Kendte Aalborg Firmaer.

Johannes Neye,
Aalborg.
Stærke Rygsække.
Thermosflasker.
— Speiderbælter. —

Marinus M. Schultz
Bog- & Papirhandel
Største Nodelager
Jomfruanegade 3
Telefon 43

**Fodboldte,
Fiskeriartikler,
hjemkommen fra
England.
H. C. Zilstorff,
Boulevarden 24.
Telf. 531 & 2283.**

Cykleforretningen „Grand“.
Cykler. — Cykledele.
 Eneforhdl. af Fodboldstøvlen „Victoria“.
 Model af Træneren Krigsmann.
 Indsend Ordre til Vesterbro 1.
 Telefon 1253. Telefon 1253.

Fotograf Hollesen.
Bispensgade 12.
Aalborg. - Telef. 2582.

P. Færch.
Ejendoms kontor,
Niels Ebbesensgade 31.
Aalborg. - Telef. 3266.

Crome & Goldschmidt
— Aalborg —
Beklædning :-: Eget Skræderi

Skotøjsforretningen
„Det hvide Hus“
 sælger altid billigst.
 Reparationer udføres solidt.
 Tlf. 2224. Nørregade 4. Tlf. 2224.

Præmier og Gevinster
Guld-, Sølv- og Elektropletvarer
 faas bedst hos
P. Ørnsen Enke & Søn A/S.
 Nytorv 1. Aalborg.

KODAK^s og ICA
Aage Færch Foto
 Plader og Film fremkaldes Special
 Kopier og Forstørrelser Handel
 udføres
 Bispensgade 21. AALBORG. Telf. 810.

Gør Deres Indkøb af Beklædningsgenstande
til Sportsbrug i
Engelsk Herre-Magasin,
Viborg.

Spejdere
gør jeres Indkøb i de Forretninger, der annoncerer i jeres eget Blad.

Midtjyske Division.

Midtjyske Divisions Turnering afholdtes i Aar i Silkeborg i Dagene fra 4.—7. Juni og forløb som sædvanlig udmærket og under de festligste Former. By som Borgere modtog os særdeles godt. Byraadet havde paa Divisionens Anmodning givet 50 Kr. til en Præmie, og fra mange andre — Firmaer som enkelte — fik vi mange værdifulde Præmier. Tropsraadet var Værter ved den afsluttende Fest og Salen var pyntet saa smukt som aldrig før med Flag og Sommerens Blomster. Det vil føre for vidt at gaa i Detailler. Den første Dag var tielligt Olympiadens Kampe og den næste Dag Forhindrings- og Orienteringslobet, som altid her i Divisionen omfattes med særlig Interesse og hvor Præmien — Traditionen tro — er den solvknappede Rævehale. I Aar var det yderst hemmeligt. Da Troppene mølte paa Torvet tidligt om Morgenen anede ingen, hvem der skulde deltage eller noget-somhelst om selve Lobet.

Divisionschefen udtog saa af hver Tropp en Spejder, der bar Stifindermærket, en med Ordonnansmærket, en med Samaritermærket, en 1. Kl. og en 2. Kl. Spejder.

Tak Skæbne! — Stifinderen fik ud-

Kendte Aarhus Firmaer.

Spejdere køb Deres
Musikinstrumenter
hos

A. Rasmussen & Co.,
Tlf. 1230. Clemensbro, Aarhus. Tlf. 1230.

Marie Christensens
Konditori og Thesalon.
Borgporten. - Telefon 1939.

Største Udvalg **FOTOARTIKLER.**

MIMOSA.
St. Torv 5. Aarhus. Tlf. 411.

Rygsække.
Kr. 2,50—12,00.

NEYE'S

Udsalg,

„Rømerhus“,
Aarhus.

Sportsartikler.

ALFRED BUUS' EFTFL.,

Ryegade 2, Aarhus.

Telefon 4917-4918.

Den folkelige Forsamlingsbygning,

(Østergades Hotel),

Telef. 448, Aarhus. Telef. 448,
anbefales.

Spejdertørst

slukkes bedst med

Thors Mineralvand.

Fabrikant: Premierløjtnant **Thorsen.**
Tlf. 527. Aarhus. Tlf. 527.

AAGE HASS'

BØGER - PAPIR - MUSIK

KUNST

BRUNSGADE 33 - TELEF. 1400

A. Muchitsch,

Pelsvare- & Hattemagasin.

Vestergade 7. - Telefon 932.

Aarhus.

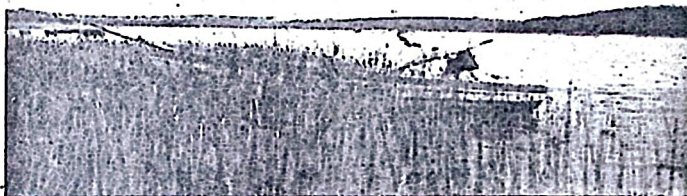
Midtjyske Division paa Torvet i Silkeborg.

leveret et Kort med en 5 Kilometer lang Strækning indtegnet, Ordonnansmærkespejderen fik Signalementet af en Mand, Holdet vilde møde undervejs, Samaritermærkemanden blev kontrolleret, om han havde sin Enkeltmands-Forbindingspakke, og 2. Klasses Spejderen fik et Stykke Papir og Blyant. 1. Klasses Spejderen fik udleveret et Par Svømmebukser og fik Ordre til at tage dem paa indenfor sine almindelige Benklæder. Og saa gik det afsted — gennem By og Skov ad de lonligste Stier — ho, ho, der er vi nok paa rigtig Vej. Hu, der dukker pludselig en Kontrolpost frem fra Granerne og noterer noget ned. Videre — videre — ved Hattenæs stod Holdet saa pludselig overfor Vandet — 150 m paa den anden Side vugger Divisionens Baad mellem Sivene — naa, det maa være Meningen, at den skal hentes. Det falder ikke Holdene lige let. En af „Svømmerne“ kunde nok svømme, men ikke ro, men resolut hoppede han ud igen og tog Fangelinen mellem Tænderne og naaede lykkeligt ind til de 4 andre, som med Utaalmodighed ventede paa ham. Han klarede det — om end der gik nogen Tid tabt. Ved Opløbsstedet stod Holdet pludselig over for Resterne af en Bro — og næppe var de kommen over, før der bag et mægtigt Plankeværk lod hjerteskerende Raab om Hjælp. Derover i en Fart, og nu kom Samaritermanden i Virksomhed. En Dreng med flækket Hovede jamrede sig ustandseligt. Saa endte Lobet — ja, det vil sige, endnu blev den 2. Klasses Spejder trukket til Side og kort og godt lod hans Ordre: „Nationalsangen — alle Vers“. — Der var flere, der blev lidt lange i Ansigtet.

De 3 Aarhustrope naaede samme Pointsantal 100 — Horsens derefter 99, Silkeborg 97 o. s. v. nedad.

Rævehalen tilfaldt ved Lodtrækning 2. Aarhus. — Det var en anstrengende Tur for Holdene, men meget interessant. Og nu gaar der en Del Spejdere rundt i Divisionen og venter paa, at Divisionschefen skal pille Mærkerne fra dem — de, hvis Præstationer ikke gav fuld Berettigelse til at bære dem.

Om Eftermiddagen var hele Divisionen ude ved Hattenæs og holdt

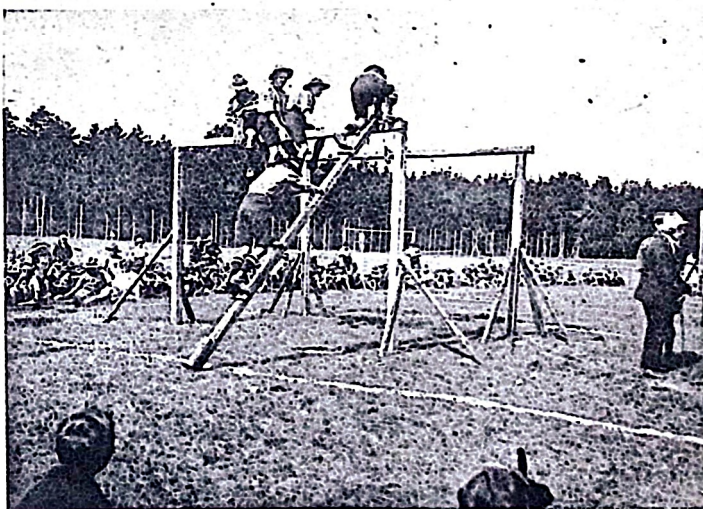
1) Baaden hentes.

2) Holdet lander. Svømmeren har aabenbart ikke skyndt sig med Paaklædningen.

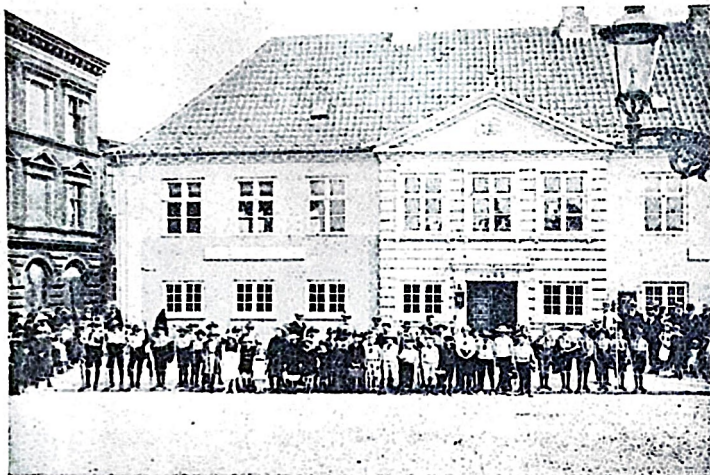
Svømmeprøve (1' Mand Helge Witttrup. Horsens, 50 m Svømning, 50 m Bjergning — Tid 3 Minutter 17 Sekunder),

og i 2 Dampere sejlede vi hjem gennem de vidunderlig smukke Silkeborgsøer. — ibbl. —

Bro-Forhindringen. Den skrua Bjælke laa ovenpaa og skulde først hentes ned med Redningsrebet.

De hvide Streger angiver Aens Bredder.

T. Heijkoop, Bergschelaan 87 a, Rotterdam ønsker at korrespondere og bytte Frimærker med en dansk Spejder.

Sjældne Frimærker.

100 forsk. Krigsmærker	10,00
19 — Tysk Colonier	1,50
5 — Nyassa (Prov.)	50
5 — China	25
7 — Finland 1917	75
2 — Liberia	35
6 — Holkar Tj. compl.	1,00
9 — U. S. Pakkemærker	1,00
100 bl. Krigsm. og Nyheder	3,00
1000 Frimærkehængsler	50
1 Krigsmærke-Album	5,00
Prove-Nr. af „Filatelisten“ gratis.	
Beløbet forud eller Efterkrav.	
Telf. 220. P. A. Sand, Struer.	

Grenaa.

Spejderne har haft den gode Ide at invitere Egnens sønderjyske Børn paa Skovtur. I syv Vogne kørte de til Kattrup og lavede bl. a. Chokolade til deres Gæster.

Brevkasse

Henvendelser til Brevkassen maa være Redaktionen i Hænde senest d. 10. De maa gerne være undertegnet med Mærke, men til Redaktionen Brug maa Navn og adr. opgives.

Sp. De bedes venligst om at oplyse mig, hvorledes lyder et Bjørnebrøl?
Bjørnepatruljen, 5. Østerbro.

Sv. Vi har gjort os store Anstrengelser for at kunne besvare Spørgsmaalet. En af vore Hovedstadskorrespondenter har aflagt Besøg i Zoologisk Have og spurgt Fodermesteren, men Bjørnene derude brøler aldrig. De knurrer kun engang imellem, og det lyder omtrent som naar man tager et Kødben fra en Hund. Vi har nu sendt en Korrespondent til Grønland, men det vil jo nok vare lidt, inden Svaret kan komme.

Billigt!

Pak. "Rekord" 2" Inneh. 200 all. frim. 10 Belg. Fakm. 5 tyskeark, 1 land.-stempel, 1 v. m. søkare, 5 kuvert, krigsmærken, fasteplakater og 1 dublettbok. Alt for kr. 2:75 + porto. 2 pak. kr. 5:— Forst. ink. 10 ordrene erh. gratis Sverig 65 ore. bel. var. 100 ore. Bestill omg. i Nr. 4 for beløbet Begar efter 4 frimærker!

Theodor Ljungberg, Halmstad.
Nåm denna tidning.

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Poul Holm, Silkegade 11.

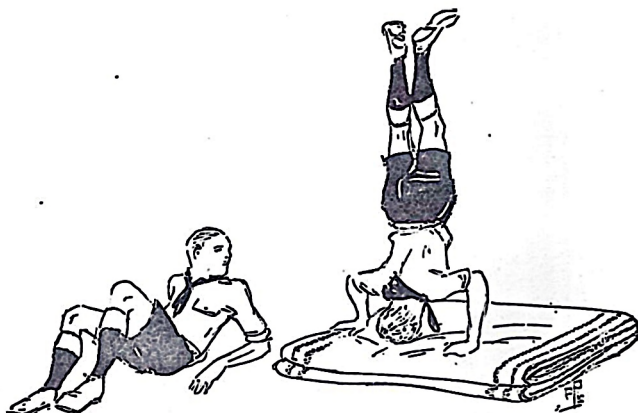
Leverandør til alle Sportsforeninger.

Boldspildragter - Løb- og Svømmedragter - Gymnastikdragter
Bryderdragter.

Spejder-Benklæder Kr. 6,00, Strømper Kr. 7,00—8,00,
Sandaler billigst hos

Poul Holm, Telefon 3082.

Spejder-Tæpper

— Ekstra stærke —
125 x 190

Kr. 13.00

Crome & Goldschmidt
City

Vindjakker og Olskindsfrakker

Bedste Kvalitet — Billigste Pris

Studiestræde 30.

Vindjakker

Til Herrer — Damer — Børn
Kr. 14.00 — 32.00

Gummi Imprægnerede
Kr. 38.00

Olskinds Regnfrakker
Drenge og Piger
Kr. 17.00 — 24.00

Herre: Kr. 35.50 — 38.50
Dame: Kr. 38.50 — 42.00

Spejder-Depotet Telf. 3186

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt.

*Clichéerne til
Spejdernes Magasin*

Dybfors II.

Telf. 12865

Steensens

VEGETARIA
PLANTE-MARGARINE
er altid den bedste

CAND. PHARM
ENGEL & KISKY'S
RAVNEKUR
PASTILLER
INDEHOLDER SUKKER.

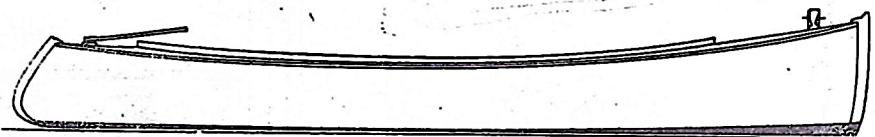
Mod-Hoste og Hæshed
i Cartons á
35 Øre

BRYNJULF HANSEN

CANADA
KANO

ST. KONGENSGADE 124-126
LEV. TIL HOFFET.

METEOR MOTORBAADE KR. 2500

"Old Town Canoe"

SPEJDERKAJAKKER

STEL — PADDELS — TILBEHØR

CANADA
KANO

BRYNJULF HANSEN

ROBAADE — PAAHÆNGSMOTORBAADE — SLÆBEJOLLER